

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- Komission asetus (EY) N:o 2766/1999, annettu 23 päivänä joulukuuta 1999, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 1
- * **Komission asetus (EY) N:o 2767/1999, annettu 23 päivänä joulukuuta 1999, Marokosta tuotavia tomaatteja koskevan tuontitodistusjärjestelmän käyttöön ottamisesta** 3
- * **Komission asetus (EY) N:o 2768/1999, annettu 22 päivänä joulukuuta 1999, yhteisön sekä Slovenian tasavallan välisessä Eurooppa-sopimuksessa määrätyn naudanlihaa koskevan tariffikiintiön soveltamista koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistamisesta vuodeksi 2000** 5
- * **Komission asetus (EY) N:o 2769/1999, annettu 23 päivänä joulukuuta 1999, merentakaisista maista ja merentakaisilta alueilta (MMA) peräisin olevan riisin tuontitodistusten myöntämisestä asetuksen (EY) N:o 2624/1999 mukaisesti jätettyjen hakemusten osalta (vuoden 1999 tuontia koskeva kiintiön lisäerä)** 8
- * **Komission asetus (EY) N:o 2770/1999, annettu 23 päivänä joulukuuta 1999, Ruotsin lipun alla purjehtivien alusten kielikampelan kalastuksen lopettamisesta** 10
- * **Komission asetus (EY) N:o 2771/1999, annettu 16 päivänä joulukuuta 1999, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä voim ja kerman markkinoiden interventioimenpiteiden osalta** 11

Oikaisuja

Oikaistaan komission asetus (EY) N:o 2547/1999, annettu 2 päivänä joulukuuta 1999, sokerialan varastointikustannusten korvausmäärään sovellettavan erityisen valuuttakurssin vahvistamisesta marraskuusi 1999 (EYVL L 308, 3.12.1999) 44

Oikaistaan komission asetus (EY) N:o 2710/1999, annettu 20 päivänä joulukuuta 1999, yhteisön sekä Unkarin tasavallan, Puolan tasavallan, Tšekin tasavallan, Slovakian tasavallan, Bulgarian, Romanian ja Slovenian välisissä Eurooppa-sopimuksissa ja yhteisön sekä Bulgarian maiden välisissä vapaakauppaa koskevissa sopimuksissa määrätyn järjestelmän mukaisesti vuoden 2000 ensimmäisen vuosipuoliskon aikana käytettävissä olevien maito- ja maitotuotealan tiettyjen tuotteiden määrästä (EYVL L 327, 21.12.1999) 44

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2766/1999,
annettu 23 päivänä joulukuuta 1999,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka
ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1498/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- 1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kieroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- 2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetyille tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 24 päivänä joulukuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 23 päivänä joulukuuta 1999.

Komission puolesta
Margot WALLSTRÖM
Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EYVL L 198, 15.7.1998, s. 4.

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi annettu 23 päivänä joulukuuta 1999, komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	052	73,7
	204	41,9
	624	132,5
	999	82,7
0709 90 70	052	133,7
	204	106,0
	999	119,8
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	50,8
	204	44,5
	624	54,9
	999	50,1
0805 20 10	052	77,1
	204	48,7
	999	62,9
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	74,9
	999	74,9
0805 30 10	052	58,9
	600	70,7
	999	64,8
	999	64,8
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	400	84,5
	404	72,5
	720	60,8
	728	83,3
	999	75,3
	999	75,3
0808 20 50	064	64,0
	400	94,8
	720	70,7
	999	76,5

(¹) Komission asetuksessa (EY) N:o 2645/98 (EYVL L 335, 10.12.1998, s. 22) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2767/1999,**annettu 23 päivänä joulukuuta 1999,****Marokosta tuotavia tomaatteja koskevan tuontitodistusjärjestelmän käyttöön ottamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon Marokosta peräisin olevien ja sieltä tulevien tomaattien ja kesäkurpitsojen tuontia koskevasta järjestelystä Euroopan yhteisön ja Marokon kuningaskunnan kirjeenvaihtona tehdyn sopimuksen hyväksymisestä 19 päivänä joulukuuta 1994 tehdyn neuvoston päätöksen 95/35/EY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 3 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- 1) Marokosta peräisin olevien ja sieltä tulevien tomaattien ja kesäkurpitsojen tuontia koskevasta järjestelystä Euroopan yhteisön ja Marokon kuningaskunnan kirjeenvaihtona tehdystä sopimuksessa edellytetään Marokon kuningaskunnan varmistavan, että tomaattien kokonaisvienti yhteisöön ei kyseisenä ajanjaksona ylitä sovittuja määriä. Tätä tarkoitusta varten Marokko ilmoittaa komissiolle tiistaisin edellisen viikon aikana vietyjen tomaattien määrät. Lisäksi sopimuksessa täsmennetään, että komissio varaa itselleen oikeuden ottaa käyttöön tuontilisensijärjestelmän mainitun sopimuksen asianmukaisen soveltamisen takaamiseksi.
- 2) Sovitut määrät esitetään Algeriasta, Kyproksesta, Egyptistä, Israelista, Jordaniasta, Maltasta, Marokosta, Länsirannalta ja Gazan alueelta, Tunisiasta ja Turkista peräisin olevien tiettyjen tuotteiden yhteisön tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista sekä mainittujen kiintiöiden pidentämistä tai mukauttamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 25 päivänä heinäkuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1981/94⁽²⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2530/1999⁽³⁾ liitteessä IV. Määrien kuukausittainen jako esitetään yhteisön ja Marokon välillä tehdystä assosiaatiosopimuksessa.
- 3) Marokon viranomaisten myöhässä toimittamien tietojen mukaan Marokosta yhteisöön vietävien tomaattien määrä nousi 14 478 tonniin lokakuussa 1999, jolloin kyseiseksi kuukaudeksi sovittu 5 000 tonnin määrä ylittyi 190 prosentilla. Komission saamien tietojen mukaan määrä oli 25 529 tonnia marraskuussa 1999 eli 37 prosenttia marraskuuksi sovittua 18 601 tonnin määrää suurempi. Sovittujen määrien ylittäminen johti siihen, että Marokosta tuotavien tomaattien kiinteät

tuontihinnat laskivat ja pysyivät tavanomaista tuontihintaa alhaisempina 16 päivästä marraskuuta 25 päivään marraskuuta 1999.

- 4) Jotta vältettäisiin tämän tilanteen jatkuminen ja taattaisiin Marokon kanssa tehdyn sopimuksen täysipainoinen soveltaminen, on tarpeen ottaa käyttöön kyseisiä tuotteita koskeva tuontitodistusjärjestelmä. Järjestelmän yksityiskohtaisilla säännöillä on täydennettävä maataloustuotteiden tuonti-, vienti- ja ennakkovahvistustodistusten järjestelmän soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä 16 päivänä marraskuuta 1988 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 3719/88⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1127/1999⁽⁵⁾, vahvistettuja säännöksiä, tai poikettava niistä. Lisäksi niillä on voitava varmistaa mainitun sopimuksen määräysten täysipainoinen noudattaminen.
- 5) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat hedelmien ja vihannesten hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Marokosta peräisin olevien ja sieltä tulevien, CN-koodiin 0702 00 00 kuuluvien tuoreiden tomaattien luovutus vapaaseen liikkeeseen yhteisössä edellyttää tämän asetuksen mukaisesti annetun tuontitodistuksen esittämistä.

2. Tällä asetuksella käyttöön otettuun järjestelmään sovelletaan asetuksen (ETY) N:o 3719/88 säännöksiä, jollei tämän asetuksen erityissäännöksistä muuta johdu.

2 artikla

1. Tuontitodistukset annetaan hakemuksen jättämispäivää seuraavana viidentenä työpäivänä, ellei komissio ole kyseisen ajan kuluessa toteuttanut toimenpiteitä.

2. Asetuksen (ETY) N:o 3719/88 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun vakuuden määrä on 1,5 euroa 100 nettokilogrammaa kohti.

3. Tuontitodistukset ovat voimassa 30 päivää niiden tosiasiallisesta antopäivästä.

⁽¹⁾ EYVL L 48, 3.3.1995, s. 21.⁽²⁾ EYVL L 199, 2.8.1994, s. 1.⁽³⁾ EYVL L 306, 1.12.1999, s. 17.⁽⁴⁾ EYVL L 331, 2.12.1988, s. 1.⁽⁵⁾ EYVL L 135, 29.5.1999, s. 48.

3 artikla

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle

- 1) määrät, joiden osalta tuontitodistuksia on haettu. Tämä ilmoitus tehdään seuraavin väliajoin:
 - keskiviikkoisin kunakin maanantaina ja tiistaina jätettyjen hakemusten osalta,
 - perjantaisin kunakin keskiviikkona ja torstaina jätettyjen hakemusten osalta,
 - maanantaisin edellisenä perjantaina jätettyjen hakemusten osalta,
- 2) tuontitodistusten käyttämättömät tai osittain käytetyt määrät, jotka vastaavat todistusten kääntöpuolelle merkittyjen määrien ja niiden määrien, joille todistukset on annettu, välistä erotusta. Tämä ilmoitus tehdään kunkin viikon keskiviikkona edellisellä viikolla saatujen tietojen osalta.

Jos 1 kohdassa tarkoitettujen ajanjakson aikana ei ole jätetty yhtään tuontitodistushakemusta tai jos 2 kohdassa tarkoitettuja käyttämättömiä määriä ei ole, jäsenvaltion on ilmoitettava asiasta komissiolle tässä artiklassa vahvistettuina päivinä.

4 artikla

Jos komissio toteaa jäsenvaltioiden sille 3 artiklan mukaisesti toimittamien tietojen perusteella, ettei yhteisön ja Marokon välillä sovitut määrät uhkaavat ylittyä, se päättää, voidaanko Marokon tomaateille antaa tuontitodistuksia millaisin edellytyksin.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 23 päivänä joulukuuta 1999.

5 artikla

1. Tätä asetusta ei sovelleta tuotteisiin, jotka ovat matkalla yhteisöön.
2. Yhteisöön matkalla olevina tuotteina pidetään tuotteita,
 - jotka ovat lähteneet Marokosta ennen tämän asetuksen voimaantuloa,
 - ja
 - joiden mukana on Marokon lastauspaikalta yhteisössä sijaitsevalle purkamispaikalle voimassa oleva, ennen tämän asetuksen voimaantuloa laadittu kuljetusasiakirja.
3. Edellä 1 kohdan soveltaminen edellyttää asianomaisten osapuolten tulliviranomaisia tyydyttävällä tavalla esittämää todistetta siitä, että 2 kohdassa tarkoitettujen edellytykset täyttyvät.

Viranomaiset voivat kuitenkin katsoa, että tuotteet ovat lähteneet Marokosta ennen tämän asetuksen voimaantuloa, jos niille toimitetaan jokin seuraavista asiakirjoista:

- merikuljetuksen yhteydessä konossementti, josta ilmenee, että lastaaminen on tapahtunut ennen kyseistä päivää,
- maantiekuljetuksen yhteydessä Marokossa ennen kyseistä päivää laadittu maantiekuljetussopimus tai muu kuljetusasiakirja,
- ilmakuljetuksen yhteydessä lentorahtikirja, josta käy ilmi, että lentoyhtiö on vastaanottanut tuotteet ennen kyseistä päivää.

6 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2000.

Sitä sovelletaan 31 päivään maaliskuuta 2000.

Komission puolesta
Margot WALLSTRÖM
Komission jäsen

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2768/1999,**annettu 22 päivänä joulukuuta 1999,****yhteisön sekä Slovenian tasavallan välisessä Eurooppa-sopimuksessa määrätyn naudanlihaa koskevan tariffikiintiön soveltamista koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistamisesta vuodeksi 2000**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tietyistä menettelyistä Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Slovenian tasavallan välisen assosiaation perustavan Eurooppa-sopimuksen soveltamiseksi 12 päivänä heinäkuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1569/1999⁽¹⁾ ja erityisesti sen 1 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- 1) Slovenian kanssa tehdyssä Eurooppa-sopimuksessa⁽²⁾, jäljempänä 'sopimus', sellaisena kuin se on muutettuna 11 päivänä marraskuuta 1996 tehdyllä pöytäkirjalla⁽³⁾, määrätään vuodeksi 2000 alennetuin tullein avattavasta naudanlihan tariffikiintiöstä. Tämän vuoksi on syytä vahvistaa soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt kyseisen määrän osalta.
- 2) Vahvistettujen määrien tuonnin säännöllisyyden varmistamiseksi on aiheellista jakaa määrät eri ajanjaksoille.
- 3) On syytä säätää, että järjestelmää hallinnoidaan tuontitodistusten avulla. Tätä tarkoitusta varten on syytä antaa erityisesti hakemusten esittämistä koskevat yksityiskohtaiset säännöt sekä säätää tiedoista, jotka on merkittävä todistushakemuksiin ja todistuksiin, tarvittaessa maataloustuotteiden tuonti-, vienti- ja ennakkovahvistustodistusten järjestelmän soveltamista koskevista yhteisistä säännöistä 16 päivänä marraskuuta 1988 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3719/88⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1127/1999⁽⁵⁾, sekä naudanliha-alan tuonti- ja vientitodistusjärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja asetuksen (ETY) N:o 2377/80 kumoamisesta 26 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1445/95⁽⁶⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2648/98⁽⁷⁾, tietyistä säännöksistä poiketen tai niitä täydentäen.
- 4) Kyseiselle naudanliha-alan järjestelmälle ominaisen keinottelu-uhan vuoksi on määriteltävä täsmällisesti ne edellytykset, joilla toimijat pääsevät osalliseksi tästä järjestelmästä. Näiden edellytysten tarkistamiseksi hakemukset olisi tehtävä siinä jäsenvaltiossa, jossa tuoja on merkitty arvonlisäverovelvollisen luetteloon.

- 5) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat naudanlihan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Slovenian kanssa tehdyssä Eurooppa-sopimuksessa avatussa tariffikiintiössä voidaan 1 päivästä tammikuuta 31 päivään joulukuuta 2000 tuoda 9 100 tonnia tuoretta tai jäädytettyä CN-koodeihin ex 0201 10 00 (ruhoina), 0201 20 20, 0201 20 30, 0201 20 50 ja 0201 30 00 kuuluvaa Sloveniasta peräisin olevaa naudanlihaa.

Tämän tariffikiintiön järjestysnumero on 09.4082.

2. Arvotullia ja yhteisessä tullitariffissa vahvistettuja tuontitullin erityisiä määriä alennetaan 80 prosentilla 1 kohdassa tarkoitetun lihan osalta.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu määrä jaetaan vuoden aikana seuraavasti:

- 4 550 tonnia 1 päivän tammikuuta ja 30 päivän kesäkuuta 2000 välisenä ajanjaksona,
- 4 550 tonnia 1 päivän heinäkuuta ja 31 päivän joulukuuta 2000 välisenä ajanjaksona.

4. Jos vuoden 2000 aikana edellisessä kohdassa täsmennettyä ensimmäistä ajanjaksoa koskevissa tuontitodistushakemuksissa haettu määrä on pienempi kuin käytettävissä oleva määrä, jäljelle jäävä määrä lisätään seuraavalla ajanjaksolla käytettävissä olevaan määrään.

2 artikla

1. Päästäkseen osalliseksi tuontijärjestelmistä:

a) tuontitodistuksen hakijan on oltava luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, joka hakemuksen esittämishetkellä pystyy kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisissa viranomaisissa tyydyttävällä tavalla todistamaan harjoittaneensa viimeisen kahden toista kuukauden aikana vähintään kerran kaupallista toimintaa naudanliha-alalla kolmansien maiden kanssa; hakijan on oltava merkitty kansalliseen arvonlisäverovelvollisten luetteloon;

b) todistushakemus voidaan esittää ainoastaan siinä jäsenvaltiossa, jossa hakija on merkitty luetteloon;

c) todistushakemuksen on koskettava vähintään 15 tonnin määrää tuotepainona ilmaistuna ylittämättä käytettävissä olevaa määrää;

⁽¹⁾ EYVL L 187, 20.7.1999, s. 1.⁽²⁾ EYVL L 51, 26.2.1999, s. 3.⁽³⁾ EYVL L 51, 26.2.1999, s. 208.⁽⁴⁾ EYVL L 331, 2.12.1988, s. 1.⁽⁵⁾ EYVL L 135, 29.5.1999, s. 48.⁽⁶⁾ EYVL L 143, 27.6.1995, s. 35.⁽⁷⁾ EYVL L 335, 10.12.1998, s. 39.

d) todistushakemuksen ja todistuksen 8 kohdassa on oltava maininta alkuperämaasta; todistus velvoittaa tuomaan mainitusta maasta;

e) todistushakemuksen ja todistuksen 20 kohdassa on oltava järjestysnumero 09.4082 ja vähintään yksi seuraavista maininnoista:

- Reglamento (CE) n° 2768/1999
- Forordning (EF) nr. 2768/1999
- Verordnung (EG) Nr. 2768/1999
- Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2768/1999
- Regulation (EC) No 2768/1999
- Règlement (CE) n° 2768/1999
- Regolamento (CE) n. 2768/1999
- Verordening (EG) nr. 2768/1999
- Regulamento (CE) n.º 2768/1999
- Asetus (EY) N:o 2768/1999
- Förordning (EG) nr 2768/1999.

2. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1445/95 5 artiklassa säädetään, todistushakemuksen ja todistuksen 16 kohdassa on mainittava yksi tai useampi 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista CN-koodeista.

3 artikla

1. Todistushakemukset voidaan jättää ainoastaan:

- 5 päivän ja 14 päivän tammikuuta 2000 välisenä aikana 1 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettun määrän osalta,
- 3 päivän ja 12 päivän heinäkuuta 2000 välisenä aikana 1 artiklan 3 kohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitettun määrän osalta.

2. Yksi hakija voi jättää ainoastaan yhden hakemuksen. Jos sama hakija jättää useamman kuin yhden hakemuksen, hakijan kaikki hakemukset hylätään.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään viidentenä työpäivänä hakemusten jättämisen määräajan päättymisestä käytettävissä olevaa määrää koskevat hakemukset.

Ilmoitukseen on sisällyttävä luettelo hakijoista ja haetuista määristä.

Kaikki ilmoitukset, tyhjät ilmoitukset mukaan luettuina, on lähetettävä faksilla, ja jos hakemuksia jätetään, on käytettävä tämän asetuksen liitteessä I olevaa mallia.

4. Komissio päättää, missä määrin todistushakemukset voidaan hyväksyä.

Jos määrä, jolle todistuksia on haettu, ylittää käytettävissä olevan määrän, komissio vahvistaa haettuja määriä koskevan yhtenäisen vähennysprosentin.

5. Todistukset on annettava niin pian kuin mahdollista, ellei komission tekemästä hakemusten hyväksymispäätöksestä muuta johdu.

4 artikla

1. Jollei tämän asetuksen säännöksistä muuta johdu, sovelletaan asetusten (ETY) N:o 3719/88 ja (EY) N:o 1445/95 säännöksiä.

2. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1445/95 3 artiklassa säädetään, tämän asetuksen mukaisesti laaditut tuontitodistukset ovat voimassa 180 päivää niiden antopäivästä. Todistukset eivät kuitenkaan ole voimassa 31 päivän joulukuuta 2000 jälkeen.

3. Annetut todistukset ovat voimassa kaikkialla yhteisössä.

5 artikla

Tuotteisiin sovelletaan 1 artiklassa tarkoitettuja tulleja esitetäessä viejään antama EUR.1-tavaratodistus Eurooppa-sopimuksen liitteenä olevan pöytäkirjan n:o 4 mukaisesti, tai ilmoitus, jonka viejä on laatinut mainittujen pöytäkirjojen määräysten mukaisesti.

6 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä joulukuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2769/1999,**annettu 23 päivänä joulukuuta 1999,****merentakaisista maista ja merentakaisilta alueilta (MMA) peräisin olevan riisin tuontitodistusten myöntämisestä asetuksen (EY) N:o 2624/1999 mukaisesti jätettyjen hakemusten osalta (vuoden 1999 tuontia koskeva kiintiön lisäerä)**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon AKT-maista sekä merentakaisista maista ja merentakaisilta alueilta (MMA) peräisin olevan riisin tuonnin soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 16 päivänä joulukuuta 1997 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2603/97 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1595/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 9 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- 1) Komission asetuksen (EY) N:o 2624/1999 ⁽³⁾ 1 artiklassa säädetään, että otetaan käyttöön 11 049 tonnin kiintiön lisäerä, joka koskee merentakaisista maista ja merentakaisilta alueilta (MMA) peräisin olevan, esikuoritun riisin vastinarvona ilmaistun riisin tuontia. Kyseistä lisäerää koskevat tuontitodistushakemukset on jätettävä kolmen työpäivän kuluessa asetuksen (EY) N:o 2624/1999 voimaantulosta.
- 2) Asetuksen (EY) N:o 2603/97 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti komissio päättää kymmenen päivän kuluessa jäsen-

valtioiden tiedonantojen viimeisestä jättämispäivästä, missä määrin jätetyt hakemukset voidaan hyväksyä.

- 3) Kun haettuja määriä on tarkasteltu, todistukset annetaan hakemuksissa esitetyille määrille, joihin sovelletaan tarvittaessa liitteessä vahvistettuja vähennyskertoimia,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Komissiolle tiedoksiannettujen, asetuksen (EY) N:o 2624/1999 mukaisesti jätettyjen riisin tuontitodistushakemusten osalta todistukset annetaan hakemuksissa esitetyille määrille, joihin sovelletaan tarvittaessa liitteessä vahvistettuja vähennyskertoimia.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 24 päivänä joulukuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 23 päivänä joulukuuta 1999.

Komission puolesta
Margot WALLSTRÖM
Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 351, 23.12.1997, s. 22.

⁽²⁾ EYVL L 208, 24.7.1998, s. 21.

⁽³⁾ EYVL L 318, 11.12.1999, s. 16.

LIITE

Lisäerän osalta haettuihin määriin sovellettavat vähennyskertoimet

Alkuperä	Vähennys (%)
MMA	97,3015

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2770/1999,**annettu 23 päivänä joulukuuta 1999,****Ruotsin lipun alla purjehtivien alusten kielikampelan kalastuksen lopettamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä 12 päivänä lokakuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2847/93 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2846/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 21 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- 1) Tiettyjen kalakantojen ja kalakantaryhmien osalta vuodeksi 1999 vahvistettavista suurimmista sallituista saaliista ja niiden pyyntiä koskevista tietyistä edellytyksistä 18 päivänä joulukuuta 1998 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 48/1999 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2598/1999 ⁽⁴⁾, säädetään kielikampelan kiintiöistä vuodeksi 1999.
- 2) Kiintiöiden alaisten kalakantojen saaliiden määrällisistä rajoituksista annettujen säännösten noudattamisen turvaamiseksi komission on tarpeen vahvistaa päivämäärä, johon mennessä jäsenvaltion lipun alla purjehtivien alusten katsotaan täyttäneen kiintiönsä.
- 3) Komissiolle toimitettujen tietojen mukaan Ruotsin lipun alla purjehtivien tai Ruotsissa rekisteröityjen alusten kielikampelasaaliit ICES-alueiden III a, b, c ja d (EY-alue)

vesillä ovat täyttäneet vuodeksi 1999 myönnetyn kiintiön. Ruotsi on kieltänyt tämän kalakannan kalastuksen 9 päivästä joulukuuta 1999. Tämän vuoksi on tarpeen noudattaa tätä päivämäärää,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Ruotsin lipun alla purjehtivien tai Ruotsissa rekisteröityjen alusten kielikampelasaaliit ICES-alueiden III a, b, c ja d (EY-alue) vesillä ovat täyttäneet Ruotsille vuodeksi 1999 myönnetyn kiintiön.

Kielletään Ruotsin lipun alla purjehtivilta tai Ruotsissa rekisteröidyiltä aluksilta kielikampelan kalastus ICES-alueiden III a, b, c ja d (EY-alue) vesillä sekä näiden alusten tämän asetuksen ensimmäisen soveltamispäivän jälkeen pyytämän kyseisen kannan hallussa pitäminen aluksessa sekä sen uudelleenlasteraus ja purku.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 9 päivästä joulukuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 23 päivänä joulukuuta 1999.

Komission puolesta

Margot WALLSTRÖM

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 261, 20.10.1993, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 358, 31.12.1998, s. 5.

⁽³⁾ EYVL L 13, 18.1.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 316, 10.12.1999, s. 15.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2771/1999,
annettu 16 päivänä joulukuuta 1999,
neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä
voin ja kerman markkinoiden interventioitoimenpiteiden osalta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/99⁽¹⁾ ja erityisesti sen 10 ja 40 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

1) Asetuksella (EY) N:o 1255/1999 on korvattu asetus (ETY) N:o 804/68⁽²⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1587/96⁽³⁾, ja muun ohessa neuvoston asetus (ETY) N:o 777/87⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1634/91⁽⁵⁾, voin ja rasvattoman maitojauheen interventio-ostojärjestelmän muuttamisesta. Tämän uuden järjestelmän vuoksi ja huomioon ottaen saatu kokemus soveltamista koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä olisi muutettava ja tarvittaessa selkeytettävä voin ja kerman markkinoiden interventioitoimenpiteitä. Selkeyden vuoksi erityiset asetukset, jotka käsittelevät intervention eri näkökulmia eli komission asetus (ETY) N:o 2315/76⁽⁶⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1824/97⁽⁷⁾, asetus (ETY) N:o 1547/87⁽⁸⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1802/95⁽⁹⁾, asetus (ETY) N:o 1589/87⁽¹⁰⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 124/1999⁽¹¹⁾, ja asetus (EY) N:o 454/95⁽¹²⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 390/1999⁽¹³⁾, olisi laadittava uudelleen ja koottava niiden säännökset yhdeksi säädökseksi.

2) Asetuksen (EY) N:o 1255/1999 6 artiklan 1 kohdassa vahvistetaan perusteet, joilla interventioelimet toteuttavat voivostonsa interventiossa tarjouskilpailuna ja joilla nämä interventio-ostot voidaan keskeyttää. Toisaalta olisi täsmennettävä missä tapauksissa kyseisessä jäsenvaltiossa voidaan aloittaa tai keskeyttää interventio-ostot ja toisaalta olisi vahvistettava edustava ajanjakso, jona voin markkinahintojen taso todetaan suhteessa interventiohintaan. Tässä tarkoituksessa on tarpeen määrittellä voin markkinahinnan käsite ja laatia näiden hintojen toteutamisjärjestelmä kansallisella tasolla. Käytännön syistä

Belgian ja Luxemburgin talousliittoa olisi pidettävä yhtenä jäsenvaltiona.

3) Interventioelimet eivät voi ostaa kuin asetuksen (EY) N:o 1255/1999 6 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaista voita erikseen määriteltävin laatu- ja pakkaus-edellytyksin. Lisäksi on aiheellista täsmentää analyysimenetelmiä ja laadunvalvontaa koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä ja tilanteen niin vaatiessa säätää voissa esiintyvän radioaktiivisuuden, jonka enimmäistasot on tarvittaessa vahvistettava yhteisön lainsäädännössä, tarkastuksesta. Olisi kuitenkin säädettävä jäsenvaltioiden mahdollisuudesta sallia eräin edellytyksin omavalvontajärjestelmä. Ajanjaksoa, jona interventioon tarjottu voi tuotetaan, voidaan käytännön syistä pidentää silloin, kun kahden tarjouskilpailun välinen aika on yli 21 päivää.

4) Interventiojärjestelmän moitteettoman toiminnan varmistamiseksi olisi täsmennettävä valmistusyritysten hyväksymistä koskevat edellytykset ja niiden noudattamisen valvonta. Järjestelmän tehokkuuden varmistamiseksi on aiheellista säätää toimenpiteistä näiden edellytysten noudattamatta jättämisen varalta. Koska voin interventio-ostoja voi tehdä myös sellainen interventioelin, joka kuuluu muun kuin sen jäsenvaltion alaisuuteen, jonka alueella voi on valmistettu, tässä tilanteessa olisi säädettävä keinoista, joilla ostava interventioelin voi varmistua laatua ja tarjontamuotoa koskevien edellytysten täyttymisestä.

5) Asetuksessa (EY) N:o 1255/1999 säädetään interventio-ostojen tekemisestä tarjouskilpailuna. Kaikkien asianomaisten tasapuolisen kohtelun varmistamiseksi yhteisössä tarjouskilpailu on julkaistava *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*. Tarjouksen osatekijät, erityisesti vähimmäismäärä, tarjousten esittämisen määräajat ja enimmäisostohinta on määriteltävä. Voin laatuvaatimusten ja tarjontamuotoa koskevien edellytysten noudattamisen varmistamiseksi tarjouksen teko hetkellä ja varastoimisen jälkeen on aiheellista vaatia, että tarjouksen mukana on tätä koskeva tarjouksentekijän kirjallinen sitoumus. Tarjouksen mukana on oltava myös tarjouskilpailuvakuus sen varmistamiseksi, että se pysyy voimassa tarjousten esittämisen määräajan päätyttyä ja että voi toimitetaan vahvistettavissa määräajoissa.

6) Voin laatu ja sen ostoedellytykset olisi voitava varmistaa valvontatoimenpiteillä kaikissa varastoinnin vaiheissa. Näiden vaatimusten noudattamatta jättäminen ei saa

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EYVL L 148, 28.6.1968, s. 13.

⁽³⁾ EYVL L 206, 16.8.1996, s. 21.

⁽⁴⁾ EYVL L 78, 20.3.1987, s. 10.

⁽⁵⁾ EYVL L 150, 15.6.1991, s. 26.

⁽⁶⁾ EYVL L 261, 25.9.1976, s. 12.

⁽⁷⁾ EYVL L 260, 23.9.1997, s. 8.

⁽⁸⁾ EYVL L 144, 4.6.1987, s. 12.

⁽⁹⁾ EYVL L 174, 26.7.1995, s. 27.

⁽¹⁰⁾ EYVL L 146, 6.6.1987, s. 27.

⁽¹¹⁾ EYVL L 16, 21.1.1999, s. 19.

⁽¹²⁾ EYVL L 46, 1.3.1995, s. 1.

⁽¹³⁾ EYVL L 48, 24.2.1999, s. 3.

vaikuttaa yhteisön talousarvioon. Tämän vuoksi olisi säädettävä vaatimustenvastaisen voim palauttamisesta toimijalle ja tämän vastattavaksi syntyneet varastointikustannukset.

- 7) On aiheellista täsmentää jäsenvaltioiden velvoitteet varastoitujen määrien asianmukaisen hallinnon varmistamiseksi täsmentämällä varastointipaikan etäisyys ja tätä suuremmasta etäisyydestä johtuvat kulut ja säätää erityisesti erien käsiteltävyydestä ja tunnistamisesta sekä vakuuttamisesta varastoitua voita koskevien vaarojen varalta. Yhdenmukaisen valvontatiheyden ja -tason varmistamiseksi on myös aiheellista täsmentää kansallisten viranomaisten varastojien luona tekemien tarkastusten luonne ja lukumäärä.
- 8) Interventiomäärien hyvä hallinto edellyttää, että voi myydään uudestaan heti kun myyntimahdollisuuksia esiintyy. Tuotteiden tasapuolisen saannin varmistamiseksi on aiheellista antaa kaikille asiasta kiinnostuneille ostomahdollisuus. Jotta markkinoiden tasapaino ei häiriintyisi, on aiheellista vahvistaa ostohinta markkinatilanne huomioon ottaen. On määriteltävä edellytykset, jotka koskevat myyntiä täydennettynä täytäntöönpanovakuuden muodostamisella ja erityisesti voim haltuunottoa ja maksujen määräaikoja. Varastotilanteen seuraamiseksi säännöllisesti jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tieto myydyistä voimääristä.
- 9) Asetuksen (EY) N:o 1255/1999 6 artiklan 3 kohdassa säädetään tukien myöntämisestä kerman ja voim yksityiselle varastoinnille. Järjestelmän tehokkaan valvonnan varmistamiseksi on säädettävä varastointiedellytykset täsmentävästä sopimuksesta ja tarjouseritelmästä. Saman tavoitteen saavuttamiseksi olisi myös säädettävä asiakirjoja, kirjanpitoja sekä valvonnan tiheyttä ja yksityiskohdaisia sääntöjä koskevista vaatimuksista erityisesti asetuksen (EY) N:o 1255/1999 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten osalta. Yksityistä varastointia koskevien sopimusten mukaisesti varastoitujen tuotteiden varastossa oloa koskevien tarkastusten helpottamiseksi olisi säädettävä erittäin tapahtuvasta varastosta poistamisesta, jollei jäsenvaltio hyväksy pienempää määrää.
- 10) Yksityisen varastoinnin järjestelmän hyvän hallinnon vuoksi on aiheellista vuosiperusteisesti säätää tuen määrästä suhteessa varastoinnin kestoon ja vahvistaa varastoon saapumisen päivämäärät sekä päivät, jolloin varastoija voi poistaa varastosta kaiken tai osan sopimuksen alaisista määristä. Näitä päivämääriä, samoin kuin varastoinnin kestoa ja tuen määrää, voidaan muuttaa markkinatilanteen huomioon ottamiseksi.
- 11) Kerman tuen osalta tuotteen arvon huomioon ottamiseksi ja käytännön syistä on aiheellista vahvistaa tämän tuen määrä voiekvivalenttina ja suhteessa tuotteen rasvapitoisuuteen. On myös perusteltua säätää rasvapitoisuuden järjestelmällisestä valvonnasta. Tässä tarkoituk-

ssa on aiheellista säätää, että varastoija sitoutuu noudattamaan varastointiajan ennalta vahvistettua rasvan vähimmäispitoisuutta. Kokemus on osoittanut, että eräissä tapauksissa hallinnollista vastuuta on suotavaa keventää säätämällä pistokokeista. Koska kerman rasvapitoisuutta on kuitenkin mahdotonta valvoa tarkasti jäädyttämisen jälkeen, on aiheellista säätää tällaisen sitoumuksen noudattamatta jättämisen varalta, että tukea ei makseta eristä, jotka on otettu varastoon viimeisimmän tyydyttävän tarkastuksen jälkeen.

- 12) Asetuksen (EY) N:o 1255/1999 6 artiklan 3 kohdan kolmannessa alakohdassa säädetään, että tuen määrää voidaan korottaa markkinatilanteen kehityksen mukaisesti. Tämän vuoksi on aiheellista täsmentää mukautuksen ja sen merkityksen määrittelevät edellytykset.
- 13) Ottaen huomioon, että asetuksessa (EY) N:o 1255/1999 vahvistetaan interventiohintaa 1 päivästä heinäkuuta 2000, olisi selkeyden vuoksi täsmennettävä tämän asetuksen voimaantulopäivän ja 30 päivän kesäkuuta 2000 välisenä aikana sovellettava interventiohintaa.
- 14) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat maidon ja maitotuotteiden hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

Tavoite

1 artikla

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan asetuksella (EY) N:o 1255/1999 säädetyt maito- ja maitotuotealan interventiotuomenpiteiden soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

2. Tätä asetusta sovellettaessa Belgian ja Luxemburgin talousliittoa pidetään yhtenä ainoana jäsenvaltiona.

II LUKU

Julkinen varastointi

1 JAKSO

Voin oston edellytykset

2 artikla

1. Kun jäsenvaltiossa todetaan, että kahden peräkkäisen viikon markkinahinta on alle 92 prosenttia interventiohinnasta, komissio aloittaa asetuksen (EY) N:o 1255/1999 6 artiklan 1 kohdassa säädetyt ostot tarjouskilpailuna kyseisessä jäsenvaltiossa mainitun asetuksen 42 artiklassa säädetyt menettelyt mukaisesti.

2. Kun jäsenvaltiossa todetaan, että kahden peräkkäisen viikon markkinahinta on vähintään 92 prosenttia interventiohinnasta, komissio keskeyttää asetuksen (EY) N:o 1255/1999 6 artiklan 1 kohdassa säädetty ostot tarjouskilpailuna kyseisessä jäsenvaltiossa mainitun asetuksen 42 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

3 artikla

Interventioelimet saavat ostaa ainoastaan sellaista voita, joka vastaa asetuksen (EY) N:o 1255/1999 6 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ja tämän asetuksen 4 artiklan säännöksiä.

4 artikla

1. Toimivaltaisten viranomaisten on tarkastettava voin laatu liitteissä I, II ja III tarkoitettujen määritysmenetelmien mukaisesti ja liitteessä IV olevien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti otettujen näytteiden perusteella. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin tiettyjen laatuvaatimusten ja tiettyjen hyväksytyjen yritysten osalta laatia komission suostumuksella niiden valvonnassa toimivan omavalvontajärjestelmän.

2. Voin radioaktiivisuustasot eivät saa ylittää yhteisön lainsäädännössä tarvittaessa säädettyjä enimmäistasoja.

Tuotteen radioaktiivisen saastunnan määrä tarkastetaan ainoastaan, jos tilanne niin vaatii, ja tarpeellisen ajan. Tarvittaessa valvontatoimenpiteiden kesto ja laajuus määritellään asetuksen (EY) N:o 1255/1999 42 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

3. Voin on oltava valmistettu 10 artiklassa tarkoitettujen tarjousten esittämisen määräajan päättymistä edeltävän 23 päivän ajanjakson aikana. Jos kahden peräkkäisen tarjouskilpailun välinen aika on yli 21 päivää, voi voidaan valmistaa tämän jälkimmäisen ajanjakson aikana.

4. Voin vähimmäismäärä on 10 tonnia. Jäsenvaltiot voivat määrätä, että voita on tarjottava vain täysinä tonneina.

5. Voi pakataan ja toimitetaan nettopainoltaan vähintään 25 kilogramman lohkoissa.

6. Voin pakkausten on oltava uusia, ne on valmistettava kestävästä materiaaleista ja niiden on oltava siten suunniteltuja, että ne suojaavat voita kuljetukseen, varastointiin ja varastosta poistamiseen liittyvien toimien ajan. Niissä on oltava ainakin seuraavat merkinnät tarvittaessa koodina:

- hyväksymisnumero, joka yksilöi tehdaslaitoksen ja tuotantojäsenvaltion;
- tuotantopäivä;
- varastoinnin;
- valmistuserän numero ja kollin numero; kollin numero voidaan korvata siihen merkityllä kuormalavan numerolla;

e) maininta "imelästä kermasta valmistettua voita", jos voin vesifaasin pH vastaa tätä mainintaa;

f) liitteessä V tarkoitettu kansallinen laatuluokka, jos tuotantojäsenvaltio vaatii sen.

Jäsenvaltiot voivat säätää, että varastoinnin päivämäärää ei ole pakko merkitä pakkauksiin, jos varastosta vastaava sitoutuu pitämään rekisteriä, johon toisessa alakohdassa tarkoitettujen tietojen kirjataan varastoinnin päivänä.

5 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 1255/1999 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu yritys hyväksytään ainoastaan, jos:

- se on hyväksytty neuvoston direktiivin 92/46/ETY⁽¹⁾ 10 artiklan mukaisesti ja sen käytettävissä on asianmukainen tekninen laitteisto;
- se sitoutuu pitämään jokaisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen määräämiä rekistereitä, joissa säilytetään tiedot raaka-aineiden alkuperästä, tuotetun voin määrästä ja pakkaamisesta sekä jokaisen julkiseen interventioon tarkoitettujen valmistuserän tunnistetiedot ja poistamispäivämäärä;
- se suostuu siihen, että voin valmistus joutuu erityiseen viralliseen valvontaan, ja tarvittaessa sitoutuu täyttämään liitteessä V tarkoitettujen kansallisen laatuluokan vaatimukset;
- se sitoutuu ilmoittamaan vähintään kaksi työpäivää etukäteen valvonnasta vastaavalle toimivaltaiselle viranomaiselle aikomuksestaan valmistaa voita julkista interventiota varten. Jäsenvaltio voi kuitenkin asettaa lyhyemmän määräajan.

2. Tämän asetuksen noudattamisen varmistamiseksi toimivaltaisten viranomaisten on järjestettävä tarkastuksia paikalla ilman ennakoilmoitusta kyseisten tuotantoyritysten interventiovoimien valmistusohjelman mukaan.

Niiden on tehtävä vähintään:

- yksi tarkastus 28 valmistuspäivää kohden, kun on kyse interventioon tarkoitettua tuotannosta, ja vähintään yksi tarkastus puolivuositain 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen tietojen tarkastamiseksi;
- yksi tarkastus puolivuositain 1 kohdassa tarkoitettujen muiden hyväksymisedellytysten täyttymisen tarkistamiseksi.

3. Hyväksyminen peruutetaan, jos 1 kohdan a alakohdassa säädetty perusedellytykset eivät enää täyty. Asianomaisen yrityksen pyynnöstä hyväksyminen voidaan palauttaa aikaisintaan kuuden kuukauden kuluttua ja perusteellisen tarkastuksen jälkeen.

(¹) EYVL L 268, 14.9.1992, s. 1.

Jos todetaan, että yritys on muusta syystä kuin ylivoimaisen esteen takia laiminlyönyt 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettujen sitoumustensa noudattamisen, hyväksyminen peruutetaan väliaikaisesti 1—12 kuukaudeksi sen mukaan, miten vakavasta sääntöjenvastaisuudesta on kyse.

Mainittua hyväksymisen tilapäistä peruuttamista ei sovelleta silloin, kun jäsenvaltio toteaa, että sääntöjenvastaisuus ei ole tahallinen eikä johdu vakavasta laiminlyönnistä ja että sen merkitys 2 kohdassa tarkoitettujen tarkastusten tehokkuuden kannalta on vähäinen.

4. Edellä 2 ja 3 kohdan perusteella tehdyistä tarkastuksista on laadittava kertomus, jossa on mainittava:

- a) tarkastuspäivä,
- b) tarkastuksen kesto,
- c) toteutetut toimet.

Vastuullisen virkailijan on allekirjoitettava tarkastuskertomus.

5. Jäsenvaltioiden on annettava 2 ja 3 kohdassa säädettyjä tarkastuksia koskevat toteutetut toimenpiteet tiedoksi komissiolle yhden kuukauden kuluessa toimenpiteiden vahvistamisesta.

6 artikla

1. Jos voi tarjotaan interventioon muussa kuin voim tuotantojäsenvaltiossa, ostoa varten on esitettävä tuotantojäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen viimeistään 45 päivää tarjousten esittämisen määräajan päättymisen jälkeen antama todistus.

Todistuksessa on oltava 4 artiklan 6 kohdan a, b, d ja tarvittaessa f alakohdassa säädetty merkinnät ja vahvistus siitä, että kyseessä on yhteisön hyväksytyssä laitoksessa suoraan ja yksinomaan asetuksen (EY) N:o 1255/1999 6 artiklan 6 kohdan merkityksessä pastöroidusta kermasta tuotettu voi.

2. Jos jäsenvaltio on tehnyt 4 artiklan 1 kohdan mukaiset tarkastukset, todistuksessa on oltava myös näiden tarkastusten tulokset ja vahvistus siitä, että voi on asetuksen (EY) N:o 1255/1999 6 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaista. Tällöin 4 artiklan 6 kohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitettu pakkaus on suljettava tuotantojäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen numeroimalla etiketillä. Tämän numeron on oltava 1 kohdassa tarkoitettussa todistuksessa.

2 JAKSO

Hintojen toteaminen

7 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1255/1999 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu tuoreen voim markkinahinnat ovat 21 päivän kuluessa maksettavia vapaasti tehtaalta -hintoja, kansallisia veroja

lukuun ottamatta ja asetuksen (EY) N:o 1255/1999 6 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan edellytysten mukaisen tuoreen voim, joka on pakattu nettopainoltaan vähintään 25 kilogramman lohkoihin.

Näihin vapaasti tehtaalta -hintoihin lisätään kiinteä määrä 2,5 euroa 100 kilogrammaa kohti voim toimittamisesta kylmävarastoon koituvien välttämättömien kuljetuskustannusten huomioon ottamiseksi.

8 artikla

1. Markkinahinnat kansallisella tasolla todetaan viikoittain joko arviointikomitean toimesta tai edustavilla markkinoilla.

Hintojen viikoittainen toteaminen koskee edellisellä viikolla todettuja hintoja siten kuin niistä säädetään 7 artiklassa.

Hinnat ilmoitetaan euroina kahteen desimaaliin pyöristettyinä 100 kilogrammaa kohti.

2. Jäsenvaltiot määräävät:

- a) arviointikomiteoiden koostumuksen siten, että niissä on yhtä paljon edustajia merkittäviä voimääriä koskevia liiketoimia toteuttavien ostajien ja myyjien puolelta, tai tarvittaessa hintojentoteamisjärjestelmän edustavilla markkinoilla;
- b) tarvittavat säännökset niiden tietojen valvomiseksi, joihin todetut hinnat perustuvat;
- c) jos 7 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettua laatuisen voihin liittyvät liiketoimet eivät koske edustavaksi katsottua määrää, perusteet, joita sovelletaan määritettäessä sellaisen voim hintojen, johon kohdistuu tarpeeksi liiketoimia, ja 7 artiklassa tarkoitettua voim hintojen välistä suhdetta.

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle ensimmäisen alakohdan mukaisesti laaditun järjestelmän kuvaus.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään jokaisen viikon keskiviikkona ennen kello 12 (Brysselin aikaa) 1 kohdan mukaisesti todetut hinnat.

4. Jokaisen viikon torstaina komissio toteaa markkinahintojen tason jokaisessa jäsenvaltiossa suhteessa interventiohinnaan.

3 JAKSO

Tarjouskilpailumenettely

9 artikla

Kun komissio on todennut, että 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu edellytys täyttyy jossakin jäsenvaltiossa, kyseinen interventioelin aloittaa voim ostot tämän jakson säännösten mukaisesti.

Tarjouskilpailuilmoitus julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

10 artikla

Jokaisen erityisen tarjouskilpailun tarjousten jättöaika päättyy kunkin kuukauden toisena ja neljäntenä tiistaina kello 12 (Brysselin aikaa), lukuun ottamatta elokuun toista tiistaita ja joulukuun neljättä tiistaita. Jos tiistai on yleinen vapaapäivä, määräaika päättyy sitä edeltävänä työpäivänä kello 12 (Brysselin aikaa).

11 artikla

1. Tarjouksen tekijät osallistuvat tarjouskilpailuun joko jättämällä jäsenvaltion interventioelimelle kirjallisen tarjouksen vastaanottoilmoitusta vastaan tai käyttämällä jotakin kirjallista televiestintämuotoa vastaanottoilmoitusta vastaan.

2. Tarjouksessa on mainittava:

- a) tarjouksen tekijän nimi ja osoite;
- b) tarjottu määrä, rasvan vähimmäispitoisuus;
- c) ehdotettu hinta 100 kilogrammalta voita, lukuun ottamatta sisäisiä veroja, toimitettuna kylmävaraston lastauslavalle ja ilmaistuna euroina enintään kahden desimaalin tarkkuudella.

d) paikka, johon tarjottu voi on varastoitu.

3. Tarjous on pätevä ainoastaan, jos:

- a) se koskee 4 artiklan 4 kohdan vaatimusten mukaista voimäärää;
- b) sen mukana on tarjouksentekijän kirjallinen sitoumus noudattaa 4 artiklan 3 kohdan ja 17 artiklan 2 kohdan säännöksiä;
- c) esitetään todiste, jonka mukaan tarjouksen tekijä on antanut siinä jäsenvaltioissa, jossa tarjous on esitetty, ennen tarjousten jättämisen määräajan päättymistä kyseisen tarjouskilpailun osalta tarjouskilpailuvakuuden, joka on 5 euroa 100 kilogrammaa kohti.

4. Interventioelimelle alun perin toimitettu 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettu sitoumus on voimassa myöhemmin tehdyille tarjouksille, kunnes tarjouksen tekijä tai interventioelin nimenomaisesti toisin ilmoittaa, jos

- a) ensimmäisessä tarjouksessa ilmoitetaan, että tarjouksen tekijä aikoo vedota tähän säännökseen;
- b) myöhemmin tehdyissä tarjouksissa viitataan tähän säännökseen (11 artiklan 4 kohta) ja ensimmäisen tarjouksen päivämäärään.

5. Interventioelimen on kirjattava päivämäärä, jona se vastaanottaa tarjouksen, vastaavat määrät ja valmistuspäivät sekä paikka, johon tarjottu voi on varastoitu.

6. Tarjousta ei voi peruuttaa 10 artiklassa tarkoitettua, kyseisen tarjouskilpailun tarjousten esittämiselle asetettua määräajan jälkeen.

12 artikla

Tarjousten voimassapysyminen tarjousten esittämiselle asetettua määräajan jälkeen ja voim toimitus interventioelimen osoittamaan varastoon 15 artiklan 3 kohdassa vahvistetussa määräajassa ovat komission asetuksessa (ETY) N:o 2220/85⁽¹⁾ tarkoitettua pääasialliset vaatimukset.

13 artikla

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään kello 9 (Brysselin aikaa) 10 artiklassa tarkoitettua määräajan päättymistä seuraavana päivänä tarjouksen tekijöiden tarjoamat määrät ja hinnat.

2. Jokaisessa tarjouskilpailussa tehdyt tarjoukset huomioon ottaen komissio vahvistaa enimmäisostohinnan sovellettavien interventiohintojen perusteella asetuksen (ETY) N:o 1255/1999 42 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

3. Voidaan päättää, että tarjouskilpailu ei johda jatkotoimiin.

14 artikla

1. Tarjous hylätään, jos ehdotettu hinta on korkeampi kuin 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu kyseiseen tarjouskilpailuun sovellettava enimmäishinta.

2. Tarjouskilpailusta johtuvia oikeuksia ja velvollisuuksia ei voi luovuttaa muille.

15 artikla

1. Interventioelimen on ilmoitettava viipymättä jokaiselle tarjouksen tekijälle, mihin tulokseen tämän osallistuminen tarjouskilpailuun on johtanut.

Edellä 11 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettu vakuus vapautetaan viipymättä niiden tarjousten osalta, joita ei oteta käsiteltäviksi.

2. Interventioelimen on toimitettava viipymättä tarjouskilpailun voittajalle päivätty ja numeroitu toimitusvahvistus, jossa on:

- a) toimitettava määrä;
- b) voim viimeinen toimituspäivä;
- c) kylmävarasto, johon voi on toimitettava.

3. Tarjouksen tekijä toimittaa voim kylmävaraston lastauslaiturille 21 päivän kuluessa tarjousten jättämisen määräajan päättymisestä. Toimitus voidaan jakaa osiin.

Tarjouskilpailun voittaja vastaa lastin mahdollisista purkukustannuksista kylmävaraston lastauslaiturille.

⁽¹⁾ EYVL L 205, 3.8.1985, s. 5.

4. Tarjouskilpailuvakuus vapautetaan heti, kun tarjouksen tekijä on toimittanut toimitusvahvistuksessa mainitun määrän toimitukselle vahvistetussa määräajassa.

5. Jos tarjouskilpailun voittaja ei ole toimittanut tavaraa säädettyssä määräajassa, 11 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettu tarjouskilpailuvakuus menetetään suhteessa toimittamatta jääneisiin määriin ja ostosopimus purkautuu jäljellä olevan määrän osalta, jollei kyseessä ole ylivoimainen este.

16 artikla

1. Interventioelin maksaa tarjouksen tekijälle voim haltuunottoa seuraavan 45—65 päivän määräajan kuluessa jokaisesta haltuunotetusta määrästä tarjouksessa mainitun hinnan edellyttäen, että 3 ja 4 artiklan säännösten noudattaminen tarkistetaan.

2. Haltuunottopäivä on päivä, jona voi varastoidaan interventioelimen osoittamaan kylmävarastoon, kuitenkin aikaisintaan 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettun toimitusvahvistuksen antamista seuraavana päivänä.

17 artikla

1. Voita koskee varastoinnin koeaika. Tämän koeajan pituudeksi vahvistetaan 30 päivää haltuunottopäivästä.

2. Tarjousellaan myyjä sitoutuu, jos interventioelimen määräämään varastoon saapumisen yhteydessä tehtävä tarkastus osoittaa, ettei voi ole 3 ja 4 artiklan säännösten mukaista, tai jos voim aistinvarainen vähimmäislaatu varastoinnin koeajan lopussa osoittautuu liitteessä I vahvistettua vähimmäislaatua huonommaksi:

- a) ottamaan kyseisen voim takaisin ja
- b) maksamaan kyseisen voim varastointikustannukset haltuunottopäivästä poistamispäivään.

Interventioelin korvaa maksettavat varastointikustannukset Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosaston puolesta komission asetuksen (ETY) N:o 3597/90⁽¹⁾ 7 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti.

Nämä määrät kirjataan hyvityksinä Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosaston tilille.

4 JAKSO

Varastointi ja varastosta poistaminen

18 artikla

1. Jäsenvaltioiden on vahvistettava tekniset vaatimukset säätämällä erityisesti enintään -15 °C:een varastointilämpötilasta, siltä osin kuin on kyse asetuksen (EY) N:o 1255/1999

⁽¹⁾ EYVL L 350, 14.12.1990, s. 43.

6 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetuista kylmävarastoista, sekä toteutettava muut tarvittavat toimenpiteet voim säilymisen takaamiseksi. Tähän liittyvät vaarat kateetaan vakuutuksella, joka voi olla muodoltaan sopimukseen perustuva varastojen velvoite tai interventioelimen yleinen vakuutus; jäsenvaltio voi myös toimia omana vakuutuksenantajanaan.

2. Interventioelinten on vaadittava, että voim toimitetaan kuormalavoille lastauslaitureille, viedään varastoon ja varastoidaan siten, että voierät on helppo tunnistaa ja niitä on helppo käsitellä.

3. Tarkastuksista vastaavan toimivaltaisen viranomaisen on myös toteutettava komission asetuksen (ETY) N:o 2148/90⁽²⁾ 4 artiklassa säädetty ennalta ilmoittamaton tarkastus sen varmistamiseksi, että voim on varastossa.

19 artikla

1. Interventioelimen on valittava käytettävissä olevista kylmävarastoista se, joka sijaitsee lähinnä voim varastointipaikkaa.

Jos muun varaston valinta ei aiheuta varastoinnin lisäkustannuksia, interventioelin voi kuitenkin valita muun, 2 kohdassa mainitun etäisyyden rajoissa sijaitsevan varaston:

Se voi valita muun, edellä mainittua etäisyyttä kauempana sijaitsevan varaston, jos sen valinta vähentää kustannuksia, kun otetaan huomioon varastoinnista ja kyseisestä kuljetuksesta aiheutuvat kustannukset. Tässä tapauksessa interventioelimen on viipymättä ilmoitettava valintansa komissiolle.

2. Asetuksen (ETY) N:o 1255/68 6 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetuksi enimmäisetäisyydeksi vahvistetaan 350 kilometriä. Tämän etäisyyden ylittävältä osalta vahvistetaan interventioelimen kannettavaksi kuljetuksen lisäkustannuksiksi 0,065 euroa tonnia ja kilometriä kohden.

Jos ostava interventioelin kuuluu muun kuin sen jäsenvaltion alaisuuteen, johon tarjottu voim on varastoitu, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua enimmäisetäisyyttä laskettaessa ei kuitenkaan oteta huomioon myyjän varaston ja sen jäsenvaltion rajan välistä etäisyyttä, jonka alaisuuteen interventioelin kuuluu.

3. Interventioelin vastaa 2 kohdassa tarkoitetuista lisäkustannuksista ainoastaan, jos voim lämpötila sen saapuessa varastoon on enintään 6 °C.

⁽²⁾ EYVL L 288, 9.11.1996, s. 6.

20 artikla

Kun voi toimitetaan vapaasti varastosta, interventioelimen on voita pois vietäessä luovutettava voi noudettavaksi kylmävaraston lastauslaiturilta kuormalavoilla ja tarvittaessa lastattuna kuljetusvälineeseen jos tämä on kuorma-auto tai rautatievaunu. Interventioelin vastaa tästä aiheutuneista kustannuksista, ja voin ostaja vastaa mahdollisen ahtauksen tai kuormalavoilta nostamisen kustannuksista.

5 JAKSO**Voin myynti****21 artikla**

Jäsenvaltioiden interventioelimet voivat myydä kaikille asianomaisille hallussaan pitämää voita, joka on varastoitu ennen 1 päivää heinäkuuta 1996.

22 artikla

1. Voi myydään vapaasti varastosta asetuksen (EY) N:o 1255/1999 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa vahvistettuun interventiohintaan, jota sovelletaan sopimuksen tekopäivänä, lisätynä 1 eurolla 100 kilogrammaa kohti.

Se myydään vähintään 5 tonnin suuruisina määrinä. Jos varastoon jäävä määrä on kuitenkin vähemmän kuin 5 tonnia, myynti koskee tätä pienempää määrää.

2. Interventioelin myy voin vain, jos viimeistään ostosopimuksen tekemisen yhteydessä on asetettu 10 euroa 100 kilogrammaa kohti oleva vakuus, jonka tarkoituksena on varmistaa tämän asetuksen 23 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua määrääjassa tapahtuvan voin haltuunottoa koskevien ja asetuksen (ETY) N:o 2220/85 20 artiklassa tarkoitettujen pääasiallisten vaatimusten toteuttaminen.

3. Interventioelimen on myytävä voi varastoon tuodussa järjestyksessä ja aloitettava myynti saatavilla olevien kokonaismäärien tai tarvittaessa toimijan osoittamassa yhdessä tai useammassa varastossa saatavilla olevien kokonaismäärien vanhimmasta tuotteesta.

23 artikla

1. Ostajan on otettava voi haltuunsa yhden kuukauden määrääjässä laskettuna myyntisopimuksen tekopäivästä.

Ostetun määrän haltuunotto voidaan jakaa osiin, joiden määrä ei voi olla pienempi kuin 5 tonnia. Jos varastoon jäävä määrä on kuitenkin vähemmän kuin tämä kynnys, haltuunotto voi koskea tätä pienempää määrää.

2. Ennen kunkin määrän haltuunottoa ostaja maksaa interventioelimelle haltuunotettavaa määrää vastaavan hinnan.

3. Lukuun ottamatta ylivoimaista estettä, myyntisopimus raukeaa jäljellä olevien määrien osalta, jos ostaja ei ole ottanut voita haltuunsa 1 kohdassa säädettyssä määrääjässä.

4. Edellä 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu vakuus pidetään niiden määrien osalta, joiden myyntisopimus on rauennut 3 kohdan nojalla. Se vapautetaan viipymättä säädettyssä ajassa haltuunotettujen määrien osalta.

5. Ylivoimaisen esteen tapauksessa interventioelin määrittää toimenpiteet, jotka se arvioi välttämättömiksi ilmenneiden olosuhteiden vuoksi.

24 artikla

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kunkin viikon tiistaihin mennessä edellisen viikon voimäärät:

- a) joista on tehty myyntisopimus,
- b) jotka on otettu haltuun.

III LUKU**Voin tai kerman yksityinen varastointi****1 JAKSO****Varastointisopimus ja -edellytykset****25 artikla**

Tässä luvussa tarkoitetaan:

- 'varastointierällä' vähintään yhden tonnin suuruista koostumukseltaan ja laadultaan yhdenmukaista samasta tehtaasta tulevaa määrää, joka on tuotu samana päivänä samaan varastoon;
- 'sopimusvarastoinnin alkamispäivällä' varastoinnin päivää seuraavaa päivää;
- 'sopimusvarastoinnin viimeisellä päivällä' varastosta poistamisen päivää edeltävää päivää.

26 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1255/1999 6 artiklan 3 kohdan neljännessä alakohdassa tarkoitettujen kerman ja voin yksityistä varastointia koskevien sopimusten osapuolina ovat sen jäsenvaltion interventioelimet, jonka alueella kerma ja voi on varastoitu, ja luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt, jäljempänä 'sopimuspuolet'.

27 artikla

1. Yksityisen varastoinnin kohteena voi olla vain asetuksen (EY) N:o 1255/1999 6 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu kerma ja voi.

Voin on oltava tuotettu tämän asetuksen 5 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdan säännösten mukaisesti sopimusvarastoinnin alkua edeltäneiden 28 päivän aikana. Voin on vastattava liitteessä V tarkoitettua tuotantojäsenvaltion kansallista laatuluokkaa eikä saa ylittää 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja voim radioaktiivisuuden enimmäistasoja.

2. Varastointisopimusta ei voida tehdä voista tai kermasta:
- joista on haettu muissa yhteisön säännöksissä säädettyä suoran kulutuksen tukea;
 - jotka on asetettu neuvoston asetuksen (ETY) N:o 565/80⁽¹⁾ 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun menettelyyn; myöhempää menettelyyn asettamista pidetään sopimusvarastoinnin päättymisenä.

28 artikla

1. Varastointisopimus laaditaan kirjallisena, se koskee yhtä tai useampaa varastointierää, ja siinä on oltava seuraavia seikkoja koskevat säännökset:

- voin tai kerman määrä, johon sopimusta sovelletaan;
- tuen määrä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 38 artiklan soveltamista;
- sopimuksen täytäntöönpanoon liittyvät päivämäärät sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 1255/1999 6 artiklan 3 kohdan viidennen alakohdan säännösten soveltamista;
- kylmävarastojen tunnistetiedot.

2. Valvontatoimenpiteet, erityisesti 33 artiklassa tarkoitettut, sekä tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettut tiedot on sisällytettävä tarjouseritelmään, jonka varastointijäsenvaltion interventioelin laatii. Varastointisopimuksessa on viitattava tähän tarjouseritelmään.

3. Toimitusehdoissa on määrättävä, että voipakkauksessa on oltava ainakin seuraavat merkinnät, tarvittaessa koodina:

- tehdaslaitoksen ja tuotantojäsenvaltion tunnistenumero;
- tuotantopäivä;
- varastoon saapumisen päivä;
- valmistuserän numero;
- maininta "suolattu", jos on kyse asetuksen (EY) N:o 1255/1999 6 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitettua voista;
- liitteessä V tarkoitettu kansallinen laatuluokka;
- nettopaino.

Jäsenvaltiot voivat määrätä, että varastoon saapumisen päivämäärää ei ole pakko merkitä pakkauksiin, jos varastosta vastaava sitoutuu pitämään rekisteriä, johon ensimmäisessä

alakohtassa tarkoitettut tiedot kirjataan varastoon saapumisen päivänä.

29 artikla

1. Varastoon vienti voidaan toteuttaa ainoastaan sama vuoden 15 päivän maaliskuuta ja 15 päivän elokuuta välisenä aikana. Varastosta poistaminen voidaan toteuttaa ainoastaan varastointivuoden 16 päivästä elokuuta alkaen.

2. Varastosta poistamisen on tapahduttava kokonaisina varastointierinä tai toimivaltaisen viranomaisen luvalla tätä pienempinä määrinä. Jäljempänä 33 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa varastosta poistaminen voi koskea ainoastaan sinetöityä määrää.

30 artikla

1. Hakemus sopimuksesta interventioelimen kanssa voi koskea ainoastaan voi- tai kermaeriä, joiden osalta varastointi on saatettu päätökseen.

Hakemuksen on saavuttava interventioelimelle 30 päivän kuluessa varastoon saapumisen päivästä. Interventioelimen on kirjattava hakemuksen vastaanottopäivä.

Jos hakemus kuitenkin saapuu interventioelimelle kymmenen työpäivän kuluessa edellä tarkoitettua määräajan päättymisestä, varastointisopimus voidaan tehdä, mutta tuen määrää alennetaan 30 prosentilla.

2. Varastointisopimus on tehtävä 30 päivän kuluessa hakemuksen kirjaamispäivästä.

31 artikla

Jos voi varastoidaan muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa se on tuotettu, 30 artiklassa tarkoitettua sopimuksen tekeminen edellyttää, että esitetään tuottajajäsenvaltion toimivaltaisen elimen viimeistään 50 päivää varastoinnin jälkeen antama todistus.

Todistuksessa on oltava 28 artiklan 3 kohdan a, b ja d alakohdissa tarkoitettut tiedot sekä vahvistus siitä, että voi vastaa asetuksen (EY) N:o 1255/1999 6 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa olevaa määritelmää.

Ensimmäisessä alakohdassa säädettyssä tapauksessa varastointisopimus on tehtävä 60 päivän kuluessa hakemuksen kirjaamispäivästä.

2 JAKSO

Tarkastukset

32 artikla

1. Jäsenvaltion on huolehdittava siitä, että tuen saamista koskevat kaikki edellytykset täytetään.

⁽¹⁾ EYVL L 62, 7.3.1980, s. 5.

2. Sopimuspuolen, tai jäsenvaltion pyynnöstä tai sen luvalla, varastosta vastuussa olevan henkilön on annettava valvonnasta vastaavan toimivaltaisen viranomaisen käyttöön kaikki asiakirjat, joiden avulla voidaan erityisesti varmistaa seuraavat seikat, siltä osin kuin on kyse yksityisesti varastoiduista tuotteista:

- a) tehdaslaitoksen ja tuotantojäsenvaltion hyväksymisnumero;
- b) tuotantopäivä;
- c) varastoon saapumisen päivä;
- d) varastointierän numero;
- e) sijainti varastossa ja varaston osoite;
- f) varastosta poistamisen päivä.

3. Sopimuspuolen tai tarvittaessa tämän asemasta varastosta vastuussa olevan henkilön on pidettävä jokaisen sopimuksen osalta tavarakirjanpitoa, joka on varaston käytettävissä ja johon sisältyvät seuraavat tiedot:

- a) yksityisesti varastoitujen tuotteiden varastointierän numero;
- b) varastoinnin ja varastosta poistamisen päivät;
- c) voin tai kerman määrä varastointierittäin ilmoitettuna;
- d) tuotteiden sijainti varastossa.

4. Varastoitujen tuotteiden on oltava helposti tunnistettavissa ja käsiteltävissä sekä sopimuskohtaisesti yksilöityjä.

33 artikla

1. Varastoitaessa toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä tarkastuksia ajanjaksona, joka alkaa varastoon viemisen päivänä ja päättyy 28 päivää 30 artiklassa tarkoitetun sopimushakemuksen kirjaamispäivän jälkeen.

Sen varmistamiseksi, että varastoidut tuotteet ovat tukikehittäviä, vähintään viidelle prosentille varastoihin tuoduista määristä tehdään riittävän edustavat tarkastukset, jotta varmistetaan, että erät ovat kokonaisuudessaan erityisesti tuotteiden painon, tunnistetietojen ja luonteen osalta fyysisesti sopimushakemuksen mukaisia.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on

- a) joko sinetöitävä kaikki tiettyyn sopimukseen, varastointierään tai pienempään määrään liittyvät tuotteet 1 kohdassa tarkoitetun tarkastuksen yhteydessä;
- b) tai tehtävä ennalta ilmoittamatta pistokoetarkastus sen varmistamiseksi, että tuotteet ovat varastossa. Otetun näytteen on oltava edustava, ja sen on vastattava vähintään 10:tä prosenttia sopimuksen kattamasta kokonaismäärästä, jota yksityisen varastoinnin tukitoimenpide koskee.

3. Sopimusvarastoinnin ajan päättyessä toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä pistokoetarkastus, joka koskee tuotteiden tunnistamista ja painoa. Tätä varten sopimuspuolen on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kyseiset varastointierät

vähintään viisi työpäivää ennen enintään 210 päivää kestävästä sopimusvarastoinnin päättymistä tai tarvittaessa ennen varastosta poistamisen alkamista, jos nämä toimet toteutetaan 210 päivää kestävästä jakson aikana.

Jos voi kuitenkin jäädä varastoon sopimusvarastoinnin enimmäiskeston jälkeen, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu tarkastus tehdään varastosta poistamisen yhteydessä ja sopimuspuolen on annettava tästä tieto toimivaltaiselle viranomaiselle vähintään viisi päivää ennen varastosta poistamisen alkamista.

Ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa jäsenvaltio voi hyväksyä viittä työpäivää lyhyemmän määräajan.

4. Edellä 1, 2 ja 3 kohdan perusteella tehdyistä tarkastuksista on laadittava kertomus, jossa on mainittava:

- a) tarkastuspäivä;
- b) tarkastuksen kesto;
- c) toteutetut toimet.

Vastuullisen virkailijan on allekirjoitettava tarkastuskertomus, joka sopimuspuolen tai tarvittaessa varastosta vastuussa olevan henkilön on vannennettava allekirjoituksellaan ja jonka on oltava maksuasiakirjojen mukana.

5. Jos todetaan sääntöjenvastaisuuksia, jotka koskevat yli viittä prosenttia tarkastetusta määrästä, tarkastusta laajennetaan ottamalla toimivaltaisen viranomaisen määräämä suurempi näyte.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle näistä tapauksista neljän viikon kuluessa.

3 JAKSO

Varastointituet

34 artikla

1. Asetuksen (ETY) N:o 1255/1999 6 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua yksityisen varastoinnin tukea voidaan myöntää ainoastaan sopimusvarastoinnille, jonka kesto on vähintään 90 päivää ja enintään 210 päivää.

Jos sopimuspuoli ei noudata 33 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua määräaika-aikaa, tukea alennetaan 15 prosentilla ja sitä maksetaan ainoastaan jaksolta, jolta sopimuspuoli toimittaa toimivaltaisen viranomaisen hyväksymän todisteen siitä, että voi, tai tapauksen mukaan kerma, on ollut sopimusvarastoinnissa.

2. Rajoittamatta 38 artiklan soveltamista komissio määrittää vuosittain asetuksen (EY) N:o 1255/1999 42 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen mainitun asetuksen 6 artiklan 3 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetun tuen määrän kyseisen vuoden aikana alkavien yksityisen varastoinnin sopimusten osalta.

3. Tuki maksetaan sopimuspuolen pyynnöstä 120 päivän kuluttua sopimusvarastoinnin päättymisestä hakemuksen vastaanottamispäivästä edellyttäen, että 33 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut tarkastukset on tehty ja että maksuun oikeuttavia edellytyksiä on noudatettu.

Jos meneillään on kuitenkin hallinnollinen tutkinta, joka koskee tukioikeutta, maksu suoritetaan vasta, kun tukioikeus on vahvistettu.

4. Kun sopimusvarastointi on jatkunut 60 päivää, tuesta voidaan sopimuspuolen pyynnöstä maksaa kerran ennako, jos sopimuspuoli antaa vakuuden, jonka määrä on ennakon määrä 10 prosentilla korotettuna. Tämän ennakon laskentaperusteena käytetään 90 päivän varastointia. Vakuus vapautetaan viipymättä 3 kohdassa tarkoitetun tuen määrän maksun jälkeen.

35 artikla

1. Jos voin tai kerman laatu on ensimmäisen 60 sopimusvarastointipäivän jälkeen huonontunut enemmän kuin tavanomaisesti säilytettäessä, sopimuspuolille voidaan yhden kerran varastointierää kohden antaa mahdollisuus omalla kustannuksellaan korvata vialliset määrät samalla määrällä asetuksen (EY) N:o 1255/1999 6 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua voita tai kermaa.

Jos varastoinnin aikana tai varastosta poistamisen yhteydessä tehdyissä tarkastuksissa todetaan viallisia määriä, näistä viallisista määristä ei voida maksaa tukea. Lisäksi jäljelle jäävän tukikelpoisen varastointierän määrän on oltava vähintään yksi tonni. Samaa sääntöä sovelletaan erän osaan, joka poistetaan varastosta ennen 16 päivää elokuuta tai ennen varastoinnin vähimmäisajan päättymistä.

2. Edellä 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa tuki lasketaan siten, että sopimusvarastoinnin ensimmäinen päivä on sopimusvarastoinnin alkamispäivä.

36 artikla

1. Kerman varastointitukea voidaan myöntää ainoastaan pastöroidusta kermasta, jonka rasvapitoisuus on vähintään 35 prosenttia ja enintään 80 prosenttia.

2. Tuen laskentaa varten kermamäärät muunnetaan voiekvivalenteiksi suhteessa rasvapitoisuudeltaan 82-prosenttiseen voihin siten, että kerman rasvamäärä kerrotaan kertoimella 1,20.

3. Toimivaltaisen viranomaisen hyväksymä laboratorio tarkastaa 1 kohdassa tarkoitetun rasvapitoisuuden ennen kerman jäädyttämistä.

37 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat sallia sopimuspuolten sitoutuvan noudattamaan vapaaehtoisesti kaikkia kyseisen vuoden aikana tehtyihin sopimuksiin liittyviä varastointierää koskevaa yhte-

näistä vähimmäisrasvapitoisuutta, joka vahvistetaan ennakolta ja joka on 36 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa rajoissa.

2. Jos 1 kohtaa sovelletaan, tuki myönnetään ennakolta vahvistetun vähimmäisrasvapitoisuuden perusteella.

Tässä tapauksessa jäsenvaltioiden on tarkastettava paikalla usein ja pistokokein rasvapitoisuus 36 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

Jos tällaisessa tarkastuksessa todetaan, että rasvapitoisuus on pienempi kuin ennalta vahvistettu vähimmäispitoisuus, varastointieristä, jotka on varastoitu viimeisen sellaisen tarkastuksen jälkeen, joka ei antanut aiheutta huomautuksiin, ei makseta tukea eikä 1 kohtaa enää sovelleta kyseiseen sopimuspuoleen jäljelle jäävänä sopimusvarastointijaksona.

Jos todettu rasvapitoisuus kuitenkin auttaa ennakolta vahvistetun vähimmäispitoisuuden alle kahdella prosentilla, tukea maksetaan todetun rasvapitoisuuden perusteella kuitenkin siten, että tuen määrää vähennetään 10 prosentilla.

38 artikla

1. Tuen määrää, varastoinnin ja varastosta poistamisen ajanjaksoja sekä varastoinnin enimmäiskestoja voidaan muuttaa tehtävien sopimusten osalta kyseisen vuoden aikana, jos markkinatilanne tätä edellyttää.

2. Jos tarjouskilpailulla 13 artiklan 2 kohdan mukaisesti euroina vahvistettu tai yhteiseen rahaan osallistumattomien maiden osalta kansallisena valuuttana ilmaistu, sopimusvarastoinnin alkamisen päivänä voimassa oleva enimmäisostohinta on suurempi kuin sopimusvarastoinnin viimeisenä päivänä voimassa oleva enimmäisostohinta, 34 artiklan 2 kohdan mukaisesti määriteltyä tukea korotetaan sillä enimmäisostohinnan vähennyksen osalla, joka ylittää kaksi prosenttia sopimusvarastoinnin alkamispäivänä voimassa olleesta hinnasta.

Jos tämä hinta on pienempi kuin sopimusvarastoinnin viimeisenä päivänä voimassa oleva enimmäisostohinta, 34 artiklan 2 kohdan mukaisesti määriteltyä tukea alennetaan sillä enimmäisostohinnan lisäyksen osalla, joka ylittää kaksi prosenttia sopimusvarastoinnin alkamispäivänä voimassa olleesta hinnasta. Tuen alennus ei voi kuitenkaan olla suurempi kuin tarkoitettun tuen kokonaismäärä.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettua tuen mukautusta sovelletaan vain, jos sopimusvarastoinnin aikana on vahvistettu enimmäisostohinta 13 artiklan 2 kohdan säännösten mukaisesti ja jos sopimusvarastoinnin viimeisenä päivänä interventio-ostot on aloitettu useammassa kuin kahdeksassa jäsenvaltiossa.

Jos enimmäisostohintaa ei ole vahvistettu sopimusvarastoinnin alkamispäivää edeltävän 21 päivän aikana, sopimusvarastoinnin alkamispäivänä sovellettava enimmäisostohinta on 90 prosenttia voimassaolevasta interventiohinnasta.

IV LUKU

Siirtymä- ja loppusäännökset

39 artikla

Kumotaan asetukset (ETY) N:o 2315/76, (ETY) N:o 1547/87, (ETY) N:o 1589/87 ja (EY) N:o 454/95.

Asetusta (EY) N:o 454/95 sovelletaan kuitenkin ennen 1 päivää tammikuuta 2000 tehtyihin yksityisen varastoinnin sopimuksiin.

Viittauksia kumottuihin asetuksiin pidetään viittauksina tähän asetukseen.

40 artikla

Tammikuun 1 päivän 2000 ja kesäkuun 30 päivän 2000 välisenä aikana sovellettava voiminterventiohintavahvistetaan neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1400/1999⁽¹⁾.

41 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 16 päivänä joulukuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 164, 30.6.1999, s. 10.

LIITE I

KOOSTUMUSTA KOSKEVAT VAATIMUKSET, LAATUOMINAISUUDET JA MÄÄRITYSMENETELMÄT

Voi on pääasiallisesti kiinteää emulsiotyypin vesi rasvassa, ja sen koostumus ja laatuominaisuudet ovat seuraavat:

Parametri	Pitoisuus, laatuominaisuudet	Vertailumenetelmä
Rasva	Vähintään 82 %	(²)
Vesi	Enintään 16 %	(²)
Rasvaton kuiva-aine	Enintään 2 %	(²)
Vapaat rasvahapot (¹)	Enintään 1,2 mmol/100 g rasvaa	(²)
Peroksidiluku	Enintään 0,3 mekv. happea/1 000 g rasvaa	(²)
Koliformit	Ei havaittavissa 1 g:ssa	(²)
Muu kuin maitorasva	Ei havaittavissa triglyseridimäärityksellä	(²)
Merkkiaineet (¹) — sterolit (²) — vanilliini (²) — karoteenihapon etyyliesterit (²) — enenteenihapon triglyseridit (²)	Ei havaittavissa	(²)
Muut merkkiaineet (¹)	Ei havaittavissa	Toimivaltaisen viranomaisen hyväksymät menetelmät
Aistinvaraiset ominaisuudet	Vähintään neljä pistettä viidestä ulkonäön, maun ja kiinteyden osalta	(²)
Irrallinen vesi	Vähintään neljä pistettä	(²)

(¹) Komission asetuksissa (ETY) N:o 3143/85 (EYVL L 298, 12.11.1985, s. 9), (ETY) N:o 429/90 (EYVL L 45, 21.2.1990 s. 8) ja (EY) N:o 2571/97 (EYVL L 350, 20.12.1997, s. 3) hyväksytyt merkkiaineet.

(²) Ks. luettelon laatimisesta maidon ja maitotuotteiden analysoimiseksi ja laadun arvioimiseksi sovelletuista vertailumenetelmistä yhteisessä markkinajärjestelyssä annettu komission asetus (EY) N:o 1854/96, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 881/1999 (EYVL L 111, 29.4.1999, s. 24).

LIITE II

MÄÄRITYSMENETELMÄ VIERAIDEN RASVOJEN TOTEAMISEKSI MAITORASVASTA TRIGLYSERIDIEN KROMATOGRAFISEN MÄÄRITYKSEN AVULLA — VERSIO 1**1. Laajuus ja soveltamisala**

Tässä standardissa vahvistetaan triglyseridien kaasukromatografinen määrittäminen, jonka avulla voidaan todeta maidon ja maitotuotteiden maitorasvassa olevat vieraat kasvi- ja eläinrasvat kuten naudantali ja ihra.

Kasvi- ja eläinrasvat voidaan erottaa puhtaasta maitorasvasta kvalitatiivisesti ja kvantitatiivisesti huolimatta ruokinta- ja lypsyolosuhteista.

Huomautus 1: Vaikka voihiapon (C4), jota esiintyy yksinomaan maitorasvassa, avulla voidaan tehdä kvantitatiivisia arvioita pienistä ja keskisuurista maitorasvapitoisuuksista kasviraivoissa, kvalitatiivista ja kvantitatiivista tietoa tuskin saadaan tapauksessa, jossa puhtaaseen maitorasvaan on lisätty enintään 20 % (painoprosenttia) vierasta rasvaa; tämä johtuu siitä, että maitorasvan C4-pitoisuus vaihtelee suuresti, n. 3,5 %:sta 4,5 %:iin (painoprosenttia).

Huomautus 2: Kvantitatiivisia tuloksia voidaan käytännössä saada ainoastaan triglyseridimäärittämisellä, koska kasviraivojen sterolipitoisuus vaihtelee tuotanto- ja käsittelyolosuhteiden mukaan.

2. Määritelmä

Maitorasvan sisältämät vieraat rasvat. Tässä standardissa vierailta rasvoilla tarkoitetaan kaikkia muita kasvi- ja eläinrasvoja kuin maitorasvaa.

3. Menetelmän periaate

Maitorasvan uuttamisen jälkeen valmistetaan perusliuos. Tästä liuksesta määritetään triglyseridit (kokonaishiili-luvut) pakattuja kolonneja käyttäen kaasukromatografisesti. Kun erikokoisten rasvamolekyylien (C24 — C54 — vain parilliset luvut) painoprosenttiarvot sijoitetaan triglyseridikaavaan, vieraat rasvat voidaan joko todeta kvalitatiivisesti tai määrittää kvantitatiivisesti.

Huomautus: Tässä selostettua määrittäystä noudattaen voidaan käyttää kapillaarikaasukromatografiaa, jos saadaan takeet siitä, että tulokset ovat vertailukelpoiset ⁽¹⁾.

4. Reagenssit

Käytettävien kemikaalien on oltava analyysilaatua.

- 4.1 Kantajakaasu: typpi, puhtausaste $\geq 99,996\%$
- 4.2 Triglyseridistandardeja ⁽²⁾, tyydyttyneitä ja kolesteroleja, vakiomaitorasvan 6.5.4 kohdan mukaiseen vakiointiin
- 4.3 Vedetön metanoli
- 4.4 n-heksaani
- 4.5 n-heptaani
- 4.6 Tolueeni
- 4.7 Dimetyylikloorisilaaniliuos: liuotetaan 50 ml dimetyylikloorisilaania 283 ml:aan tolueenia.
- 4.8 Liekkikaasu: vetyä ja synteettistä ilmaa
- 4.9 Stationaarifaasi: 125/150 μm (100/120 mesh) GasChromQ:n ⁽³⁾ päällä 3 %:n OV-1
- 4.10 10-prosenttinen kaakaovoiliuos

⁽¹⁾ Sopivia menetelmiä on jo kuvattu, ks. D. Precht ja J. Molentin: Quantitative triglyceride analysis using short capillary columns, Chrompack News 4 16—17 (1993).

⁽²⁾ Sopivia kaupallisia tuotteita on saatavissa.

⁽³⁾ Esimerkkejä sopivien alan erikoiskaupasta saatavien tuotteiden kauppanimistä ovat Extrelut, GasChromQ, Chrompack. Annetun tiedon tarkoituksena on helpottaa standardin soveltamista, ei kehottaa käyttämään tiettyä tuotetta. Raekoon ilmaisemisessa on siirrytty SI-mittajärjestelmän mukaiseen mikrometriin standardin BS 410: 1988 "British Standard Specification for test sieves" mukaisesti.

5. Laitteisto

Tavanomainen laboratoriovälineistö ja erityisesti seuraavat:

- 5.1 Korkean lämpötilan kaasukromatografi, joka soveltuu vähintään 400—450 °C:n lämpötiloihin ja joka on varustettu liekki-ionisaatiotekijällä (FID) ja kantajakaasun vakiomassavirtaussäätimellä. Liekkikaasu: 30 ml/min (H_2), 270 ml/min (synteettinen ilma).

Koska kantajakaasun virtausnopeus on suuri, liekkisuihkun on oltava erityisen leveä.

Huomautus: Koska triglyseridimäärityksen aikana esiintyy korkeita lämpötiloja, FID:n ja injektorijärjestelmän lasinen sisäputki on puhdistettava usein.

Kaasukromatografissa on oltava septumit, jotka kestävät korkeita lämpötiloja, vuotavat erittäin vähän ja joita voidaan käyttää toistuvasti.

Huomautus: Chromblue (tm) -septumit (Chrompack) ovat sopivia.

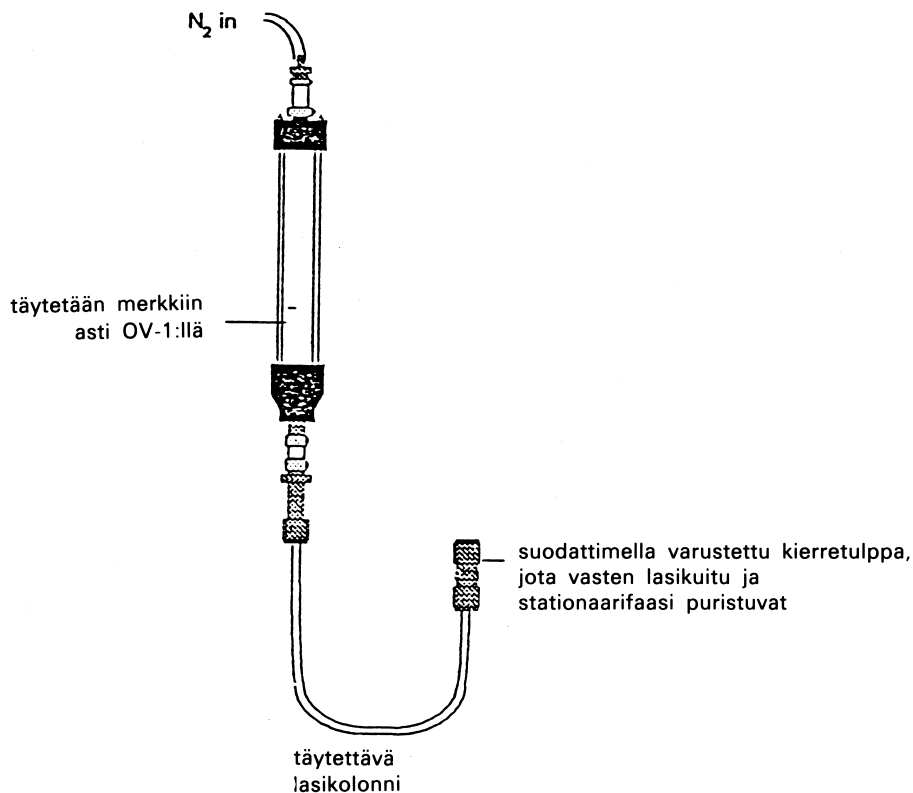
Septumit on vaihdettava säännöllisin väliajoin, esimerkiksi noin sadan injektion jälkeen tai erotuskäytön heikentyessä (ks. kuva 4).

5.2 Kromatografiakolonne

U-kirjaimen muotoinen lasikolonne (sisäläpimitta 2 mm, pituus 500 mm), joka silanoidaan aluksi 6.1 kohdan mukaisesti dimetyylikloorisilaanilla lasipinnan aktiivisuuden poistamiseksi.

Huomautus: Myös jonkin verran pidemmät (800—2 000 mm) pakatut kolonnit soveltuvat. Niiden avulla voidaan saavuttaa hieman parempi tulosten uusittavuus. Toisaalta stationaarifaasissa esiintyy toisinaan murtumia käytön jälkeen, mikä saattaa puolestaan heikentää kvantitatiivisia tuloksia. Lisäksi FID-liekki sammuu helposti, koska kantajakaasun virtausnopeuden on oltava erittäin suuri, 75—85 ml/min.

5.3 Kolonnin täyttämisen järjestelyt (ks. kuva 1)

Kuva 1: kolonnin täyttäminen

- 5.3.1 Muovikolonne, jonka päissä on kierretulpat ja jossa on stationaarifaasin täyttökorketta osoittava merkki
- 5.3.2 Tiheä seula (reikien koko noin 100 mikrometriä), jossa on kierretulppa, joka kiinnittyy lasikolonneihin kuvassa 1 esitetyllä tavalla

- 5.3.3 Deaktivoitua, silanoitua lasivillaa
- 5.3.4 Tärytin, jolla varmistetaan stationaarifaasin tasainen jakautuminen täytön aikana
- 5.4 1—3 mm:n Extrelut-kolonne⁽¹⁾, jossa on silikageeliä. Tätä kolonna voidaan vaihtoehtoisesti käyttää maitorasvan uuttamiseen.
- 5.5 6,4 mm:n (1/4") grafiittitiiviste, jossa on 6 mm:n reikä
- 5.6 Laitteisto, jolla lasikolonnin pinta silanoidaan 6.1 kohdan mukaisesti
- 5.6.1 Wulfin pullo
- 5.6.2 Vesi-imupumppu
- 5.7 Vesihaude, jonka lämpötilaksi voidaan asettaa (50 ± 2) °C
- 5.8 Kuivauskaappi, jonka lämpötilaksi voidaan asettaa (50 ± 2) °C ja (100 ± 2) °C.
- 5.9 Mikrolitrapipetti
- 5.10 Asteikolla varustettu 5 ml:n pipetti, jolla voidaan annostella 1,5 ml metanolia
- 5.11 50 ml:n pyöreäpohjainen pullo
- 5.12 Erlenmeyerpullo, jonka nimellistilavuus on 50 ml
- 5.13 Suppilo
- 5.14 Suodatin, jossa on pieni huokoskoko
- 5.15 Pyöröhaihdutin
- 5.16 Ampulleja, joiden nimellistilavuus on 1 ml ja jotka voidaan sulkea alumiinitulpalla, jossa on sisäpuolinen kalvo
- 5.17 Injektioruisku, jonka mäntä ei ulotu neulan kärkeen.

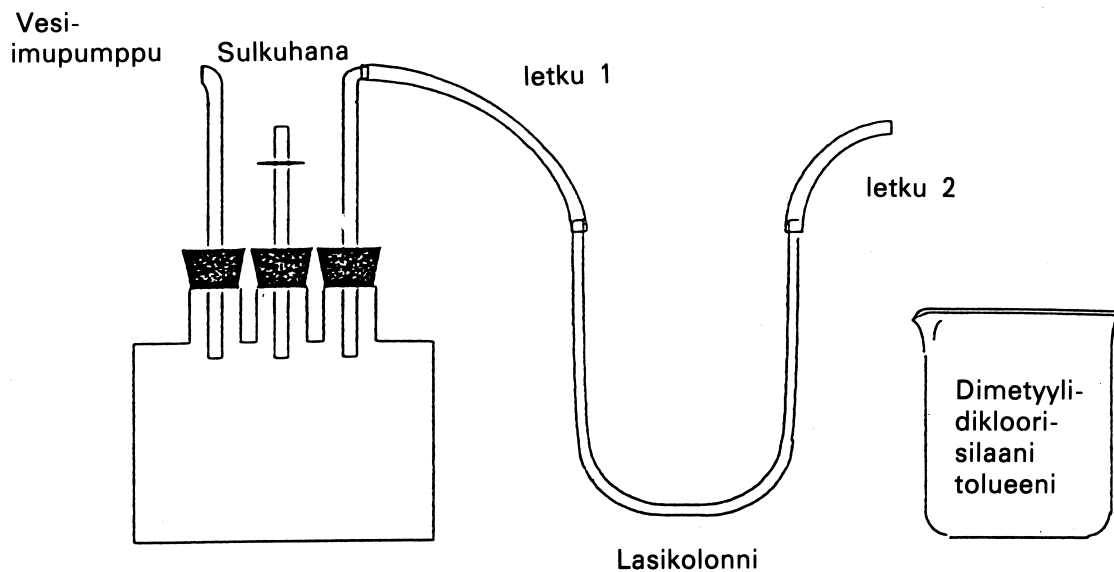
Huomautus: Tällaisen ruiskun avulla saavutetaan parempi tulosten uusittavuus.

Jotta vältetään septumin vioittuminen, neulan kärki olisi tarkastettava säännöllisin väliajoin (esim. stereomikroskoopilla).

6. Menettely

6.1 Kolonnin valmistaminen (silanointi)

Kun Wulffin pullo on liitetty kuvan 2 osoittamalla tavalla vesi-imupumppuun, putki 2 upotetaan 4.7 kohdassa tarkoitettuun liuokseen. Kolonne täytetään sulkeamalla sulkuhana; tämän jälkeen poistetaan letku 2.

Kuva 2: silanoitijärjestely

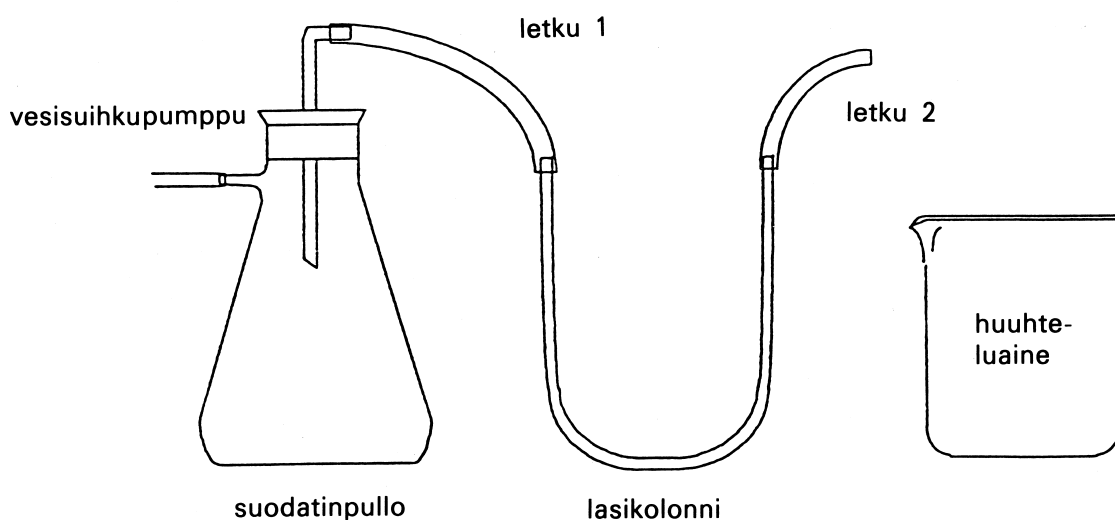
⁽¹⁾ Ks. sivun 23 alaviite 3.

Kolonne kiinnitetään telineeseen ja täytetään kokonaan dimetyylikloorisilaanin liuoksella käyttäen pipettiä.

Wulffin pullon tilalle vaihdetaan 20—30 minuutin kuluttua suodatinpullo, ja kolonne tyhjenetään liittämällä se vesi-imupumppuun (ks. kuva 3).

6.2 Kolonnin täyttäminen

Seuraavaksi huuhdellaan 75 ml:lla toluenia ja 50 ml:lla metanolia; tämän jälkeen tyhjenettyä kolonna kuivataan kuivauskaapissa 100 °C:n lämpötilassa noin 30 minuuttia.

Kuva 3: huuhtelujärjestely

Kolonnin täyttämiseen käytetään kuvassa 1 esitettyä järjestelyä. Muovikolonne täytetään 4.9 kohdan mukaisella stationaarifaasilla merkkiin asti.

Täytettävän lasikolonnin alapäähän työnnetään terässauvalla noin 1 cm:n pituinen lasivillatulppa, joka on etukäteen silanoitu. Tämän jälkeen kolonnin pää suljetaan 5.3.2 kohdan mukaisella seulalla. Kolonne täytetään stationaarifaasilla paineen alaisena (3 bar, N₂). Tärytintä siirrellään edestakaisin lasikolonna pitkin, jotta tämä täyttyisi yhtenäisesti, kauttaaltaan ja tiiviisti.

Täytön jälkeen kolonnin toiseen päähän painetaan tiivis silanoitu lasivillatulppa, putkesta ulos pistävät kuidut leikataan ja tulppaa työnnetään sisään päin muutama millimetri käyttäen spaattelia.

6.3 Näytteiden valmistaminen

Näytteet valmistetaan käyttäen jotakin seuraavista kolmesta menetelmästä:

6.3.1 Maitorasvan erottaminen voista

Sulatetaan 5—10 g voita sopivassa astiassa 5.7 kohdan mukaisessa vesihauteessa 50 °C:n lämpötilassa.

Erlenmeyerpullo (50 ml) ja 5.14 kohdan mukaisella suodattimella varustettu suppilo lämmitetään kuivauskaapissa 50 °C:n lämpötilaan. Sulatetun voinäytteen rasvakeros suodatetaan kyseisellä esilämmitetyllä laitteistolla.

Saatu maitorasva ei sisällä juuri lainkaan fosfolipidejä.

6.3.2 Rasvajakeen uuttaminen Röse-Gottlieb-menetelmällä

Uuttaminen tehdään joko IDF-standardin IC: 1987, 16C: 1987 116A: 1987 tai 22 B: 1987 mukaisesti.

Näin saadun maitorasvan fosfolipidit antavat n. 0,1 % kolesterolipiikin.

Menetelmä ei siten vaikuta mainittavasti triglyseridispektriin, joka vakioidaan 100:aan kolesterolin avulla.

6.3.3 Uuttaminen maidosta silikageelikolonnan avulla

Mikrolitrapipetillä annostellaan 0,7 millilitraa 20 °C:n lämpötilaan lämmitettyä maitoa 5.4 kohdan mukaiseen 1—3 ml:n Extrelut-kolonnin, ja maidon annetaan levitä tasaisesti silikageeliin noin 5 minuutin ajan.

Valkuais-lipidikompleksit denaturoidaan lisäämällä pipetillä 1,5 ml metanolia. Tämän jälkeen näyte uutetaan 20 ml:lla n-heksaania. n-heksaani lisätään hitaasti pieninä erinä, ja ulos tippuva liuotin kerätään 50 ml:n pyöreäpohjaiseen pulloon, joka on etukäteen kuivattu tunnettuun vakiopainoon.

Uuttamisen jälkeen kolonnin annetaan valua tyhjäksi.

Liuottimet haihdutetaan eluaatista pyöröhaihduttimen avulla vesihauteessa 40—50 °C:n lämpötilassa.

Pullo kuivataan ja rasvamäärä määritetään punnitsemalla.

Huomautus: Rasvan uuttaminen Gerber-, Weibull-Berntrop- tai Schmid-Bondzynski-Ratzlaff-menetelmällä taikka maitorasvan erottaminen detergenteillä (BDI-menetelmä) ei sovellu triglyseridi-määrittelyyn, koska näissä menetelmissä rasvafaasiin joutuu suurehkoja määriä osittaisia glyseridejä tai fosfolipidejä.

6.4 Näyteliuoksen valmistus

Kaasukromatografiaa varten käytetään 6.3 kohdassa saadun rasvan 5-prosenttista n-heptaaniliuosta. Tämä näyteliuos valmistetaan punnitsemalla vastaavat määrät 6.3.1 ja 6.3.2 kohdassa saatua näyteainesta ja liuottamalla ne vastaaviin määriin n-heptaania.

Jos näyte on valmistettu 6.3.3 kohdan mukaisesti, pullossa olevaan näyteainekseen lisättävän n-heptaanin määrä lasketaan punnituksen perusteella ja jäännös liuotetaan siihen.

Noin 1 ml näyteliuosta pannaan 5.16 kohdan mukaiseen ampulliin.

6.5 Triglyseridien kromatografinen määrittäminen

Kun käytetään korkeaa lämpötilaa (≤ 350 °C) pitkäketjuisten triglyseridien C52—C56 eluointiin, perusviiva alkaa herkästi kohota etenkin, jos kolonneja ei ole riittävästi valmisteltu ennen määrittäystä. Perusviivan kohoaminen korkeassa lämpötilassa voidaan kokonaan ehkäistä joko yhdistämällä kaksi kolonnia tai käyttämällä perusviivan vähennystä.

Kun käytetään kompensointikolonnia tai yhtä kolonnia, on käytettävä 5.5 kohdan mukaisia grafiittitiivisteitä; niitä on käytettävä myös injektorin ja detektorin lasiosissa.

6.5.1 Perusviivan korjaus

Perusviivan kohoaminen estetään käyttäen jotakin seuraavista neljästä menetelmästä:

6.5.1.1 Kolonnien yhdistäminen

Käytetään kahta pakattua kolonnia kompensointiin.

6.5.1.2 Perusviivan korjaus kaasukromatografilla

Perusviivan kohoaminen voidaan ehkäistä siten, että käytetään kaasukromatografia ensin ilman rasvaliuoksen injektointia, tallennetaan saatu perusviiva ja vähennetään se määrittelyksen perusviivasta.

6.5.1.3 Perusviivan korjaus integrointiohjelmiston avulla

Perusviivan kohoaminen voidaan ehkäistä siten, että käytetään integrointijärjestelmää ensin ilman rasvaliuoksen injektointia, tallennetaan saatu perusviiva ja vähennetään se määrittelyksen perusviivasta.

6.5.1.4 Perusviivan korjaus kolonnin riittävän esikäsittelyn avulla

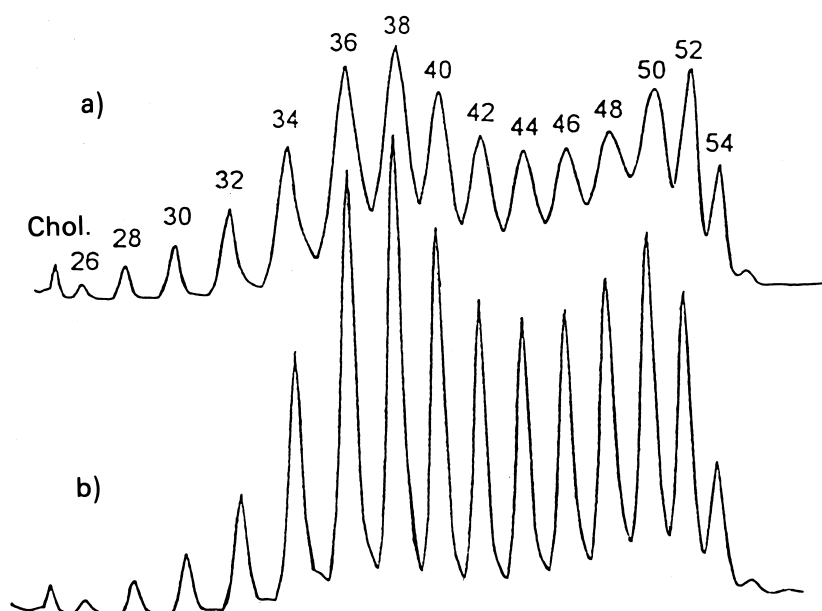
Kun kolonni esikäsitellään alussa riittävästi ja maitorasvaliuosta injektoidaan noin 20 kertaa, perusviivan kohoaminen korkeassa lämpötilassa on usein niin vähäistä, ettei perusviivan korjausta tarvita.

6.5.2 Injektiomenettely

Diskriminaatiovaikutuksen välttämiseksi sovelletaan kuumainjektiomenettelyä, jolla myös saadaan parempia kvantitatiivisia tuloksia, kun on kyse korkeassa lämpötilassa kiehuvista triglyseridikomponenteista. Tässä menetelyssä rasvaliuos imetään ruiskuun ja kylmää neulaa lämmitetään injektiopesässä noin 3 sekunnin ajan ennen infektiota. Tämän jälkeen ruiskun sisältö injektoidaan nopeasti.

Huomautus: Tämä menettely vähentää ruiskussa tai injektiopesässä tapahtuvan fraktioitumisen vaaraa. Suoraa injektointia kolonnin kuumennettuun alkupäähän ei käytetä, koska kyseiseen paikkaan kertyvät septumin hiukkaset ja vieraat aineet voidaan helposti eliminoida käytetyn menettelyn avulla, kun injektoriosa vaihdetaan säännöllisesti irrottamatta kolonnia.

Septumin vaurioitumisen välttämiseksi on ehdottomasti varottava taivuttamasta neulan kärkeä koskettamalla sillä näyteastian pohjaa (kärjen taipumista ei aina havaitse paljaalla silmällä).

a) vaurioituneesta septumista aiheutuva huono erotuskyky

b) hyvä erotuskyky

Kuva 4: maitorasvanäytteen triglyseridikromatogrammi

6.5.3 Pakatun kolonnin esikäsittely

Vaiheiden a)–c) aikana kolonnin alkupäätä ei ole saastumisen välttämiseksi kiinnitetty detektoriin.

Edellä olevan 6.2 kohdan mukaisesti täytetyt kolonnit valmistellaan seuraavasti:

- 15 min 40 ml/min N_2 -virtaus 50 °C:n lämpötilassa
- kuumennetaan 1 K/min 355 °C lämpötilaan, 10 ml N_2 /min
- pidetään 355 °C lämpötilassa 12–15 h
- injektoidaan kahdesti 1 μ l kaakaovoiliuosta (4.1 kohta) ja vastaava lämpötilaohjelma
- injektoidaan 20 kertaa 0,5 μ l maitorasvaliuosta (6.4 kohta) 2–3 päivän ajan

Huomautus: Kaakaovoi koostuu lähes yksinomaan korkeassa lämpötilassa kiehuvista C50—C56 -triglyserideistä. Kaakaovoin injektointi soveltuu erityisesti tätä pitkäketjuista aluetta varten. Kun on kyse korkeassa lämpötilassa kiehuvista triglyserideistä C50—C54, voi esiintyä jopa vastekertoimia, jotka ovat noin 1,20. Kun maitorasvaluosta injektoidaan toistuvasti, alunperin korkea C50—C54 -triglyseridien vastekerroin pienenee. Kun on kyse triglyserideistä, joiden asyyli-c-luku on alhainen, kertoimet ovat lähellä 1:tä.

Vastaavasti esikäsitellään kolme paria 6.2 kohdan mukaisesti täytettyjä kolonneja. Esikäsitellyt parit tarkistetaan maitorasvamäärityksellä tavanomaista testausta varten. Jatkossa käytetään kolonniparia, jolla saavutetaan parhaat kvantitatiiviset tulokset (vastekertoimet lähes 1). Jos vastekertoimet ovat suurempia kuin 1,20, kolonnia ei käytetä.

6.5.4 Kalibrointi

Kalibrointia varten määritetään vastaavien triglyseridien ja maitorasvan (vakioitu rasva) kolestrolin vastekertoimet käyttäen triglyseridistandardeja (ainakin tyydyttyneet triglyseridit C24, C30, C36, C42, C48 ja C54 sekä kolesteroli; myös C50 ja C52 olisi edullista ottaa mukaan). Väliin jäävät vastekertoimet voidaan määrittää interpoloimalla.

Päivittäin on tehtävä 2—3 kalibrointia käyttäen vakioitua rasvaa. Jos saadaan lähes yhtenevät tulokset, näytteiden triglyseridimäärityksessä saadaan hyvin uusittavissa olevat kvantitatiiviset tulokset.

Vakioitu maitorasva säilyy useita kuukausia enintään $-18\text{ }^{\circ}\text{C}$:n varastointilämpötilassa, joten sitä voidaan käyttää vertailuvakiona.

6.5.5 Lämpötilaohjelma, kantajakaasu ja muut triglyseridimäärityksen olosuhteet

Lämpötilaohjelma: kolonnin alkulämpötila $210\text{ }^{\circ}\text{C}$, pidetään tässä lämpötilassa 1 minuutin ajan, minkä jälkeen ohjelmoidaan nousemaan $6\text{ }^{\circ}\text{C}$ minuutissa $350\text{ }^{\circ}\text{C}$:seen, jota pidetään yllä 5 minuutin ajan.

Detektorin ja injektorin lämpötila: $370\text{ }^{\circ}\text{C}$.

Huomautus: Detektorin, injektorin ja uunin lämpötilat (alkulämpötilat) olisi pidettävä vakioina (myös öisin sekä viikonloppujen ja pyhien ajan).

Kantajakaasu: typpi, virtausnopeus 40 ml/min .

Huomautus: Jos käytetään 80 cm:n kolonneja, virtausnopeuden on oltava vähintään 75 ml/min N_2 . Kantajakaasun virtaus on pidettävä samana (myös öisin sekä viikonloppujen ja pyhien ajan). Täsmällinen kantajakaasuvirtaus on säädettävä siten, että kolonnin pituudesta riippumatta C54 eluoituu $341\text{ }^{\circ}\text{C:n}$ lämpötilassa.

Määrityksen kesto: $29,3\text{ min}$.

Injektoitava määrä: $0,5\text{ }\mu\text{l}$.

Huomautus: Ruisku on jokaisen infektion jälkeen huuhdeltava puhtaalla heptaanilla moneen kertaan.

FID-olosuhteet: 5.1 kohdan mukaiset.

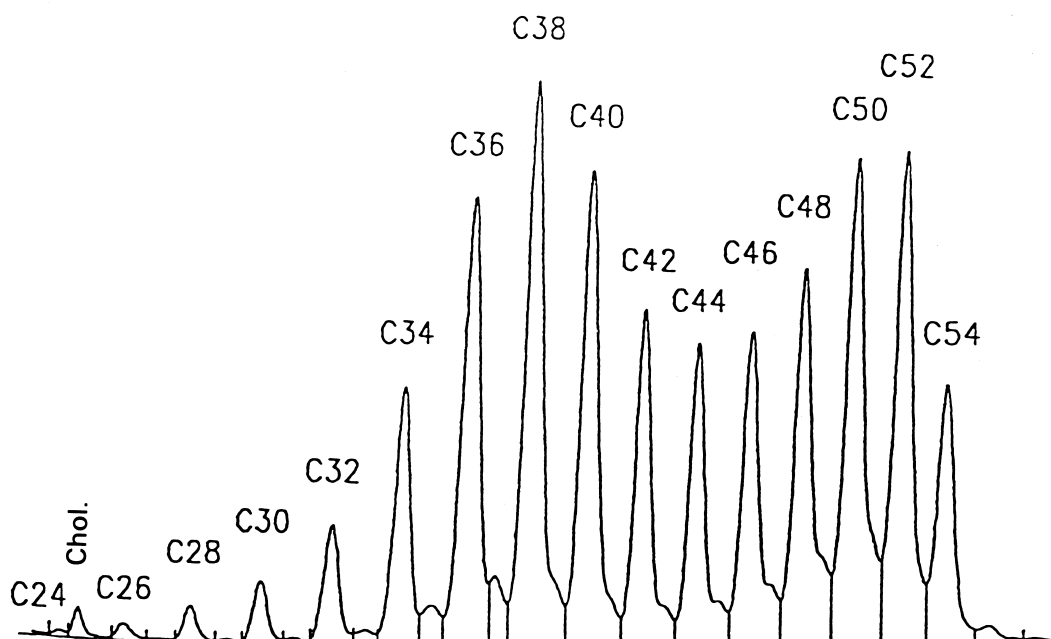
Huomautus: Liekki-ionisaatiodektori sytytetään jokaisen työpäivän alussa.

7. Integrointi, tulosten arviointi ja mittausolosuhteiden valvonta

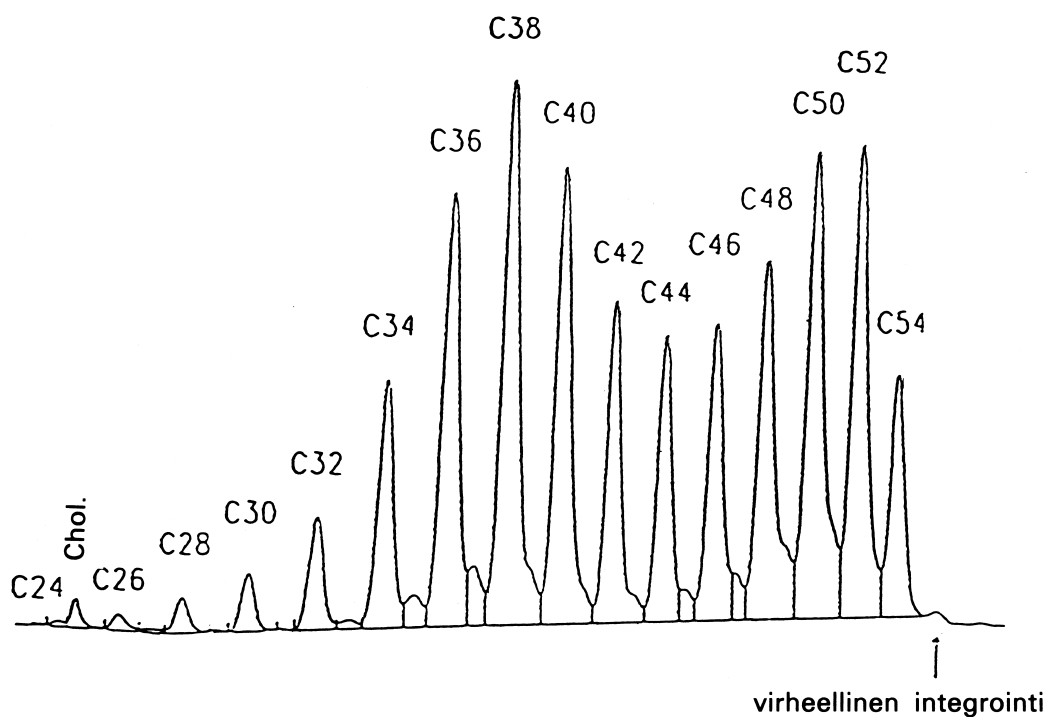
Triglyseridit, joiden asyyli-c-luku on pariton ($2n + 1$), yhdistetään edeltävään parilliseen triglyseridiin ($2n$). Huonommin uusittavia alhaisia C56-pitoisuuksia ei oteta huomioon. Muut kromatogrammin triglyseridit (huipun pinta-ala), mukaan lukien kolesteroli (huippu C24:n lähellä) kerrotaan vastaavilla vakiorasvan vastekertoimilla (viimeinen kalibrointi) ja normeerataan 100:aan. Vapaan kolesterolin lisäksi määritetään siten triglyseridit C24, C26, C28, C30, C32, C34, C36, C38, C40, C42, C44, CV46, C48, C50, C52 ja C54. Tulokset ilmaistaan painoprosentteina ($\text{g}/100\text{ g}$).

Kromatogrammin huiput olisi arvioitava integraattorilla, jolla perusviiva voidaan tulostaa. Optimoiduilla integrointiparametreilla tehtävän uudelleenintegroinnin tulisi olla mahdollista.

Kuvissa 5 ja 6 esitetään kaksi esimerkkiä triglyseridien kromatogrammeista. Kuvassa 5 on kromatogrammi, jonka arviointi on helppoa, mutta kuvassa 6 esiintyy satunnainen virhe alueella C50—C54: perusviiva kulkee väärin verrattuna kuvaan 5. Tällaiset tyypilliset virheet voidaan havaita suurella varmuudella ja välttää ainoastaan käyttämällä integraattoria, jossa perusviiva tulostuu.

Kuva 5: Helposti arvioitavissa oleva maitorasvan triglyseridikromatogrammi perusviivoineen

Kuva 6: Virheellisesti integroitu maitorasvan kromatogrammi

Mittausolosuhteiden valvontaa varten taulukossa 1 on tyypillisen talvimaidon maitorasvan triglyseridipitoisuuksien keskiarvot ja keskihajonnat, jotka on saatu saman rasvan 19 määrittämisestä:

Taulukko 1: maitorasvan triglyseridikoostumus, 19 määrittämisen keskiarvot ja -hajonnat

(g/100 g)		
Triglyseridi	Keskiarvo	Keskihajonta
C24	0,04	0,004
C26	0,26	0,007
C28	0,66	0,020
C30	1,31	0,023
C32	2,92	0,030
C34	6,73	0,053
C36	12,12	0,030
C38	12,92	0,054
C40	9,70	0,019
C42	7,62	0,020
C44	7,35	0,025
C46	7,91	0,029
C48	9,09	0,048
C50	9,97	0,038
C52	7,76	0,042
C54	3,32	0,020

Jos keskihajonta on huomattavasti taulukossa 1 esitettyä suurempi, kromatogrammi ei ole luotettava ja septum tai kaasuvirtaus on tarkistettava. Syynä voi olla myös se, että septumista irronneita pieniä hiukkasia on kertynyt kolonnin alkupään lasivillatulppaan tai kolonni on muuttunut tarkoitukseen soveltumattomaksi vanhentumisen, lämpötilavaikutusten tms. vuoksi (ks. kuva 3).

8. Vieraiden rasvojen kvalitatiivinen toteaminen

Vieraiden rasvojen toteamista varten on kehitetty triglyseridikaavoja (taulukko 2), joihin liittyy S-arvojen rajat (taulukko 3), joiden sisällä puhtaan maitorasvan S-arvot voivat vaihdella. Jos nämä rajat ylittyvät, näytteen voidaan olettaa sisältävän vierasta rasvaa.

Esimerkiksi iherlaisyksen toteamista varten herkin kaava on seuraava:

$$6,5125 \cdot C26 + 1,2052 \cdot C32 + 1,7336 \cdot C34 + 1,7557 \cdot C36 + 2,2325 \cdot C42 + 2,8006 \cdot C46 + 2,5432 \cdot (1) \\ C52 + 0,9892 \cdot C54 = S$$

Huomautus: puhtaalle maitorasvalle saatiin 99 prosentin luottamusväli $S = 97,96-102,04$ ja kaikkien S-arvojen keskihajonta 0,39897, kun käytettiin 755:tä erilaista maitorasvanäytettä.

Tällaisen kaavan avulla voidaan ilman tietokonetta selvittää, poikkeako tuntemattoman rasvanäytteen triglyseridisisällön tässä mainituilla kertoimilla painotettu summa alueesta 97,96—102,04, jolloin on todennäköisimmin kyse vieraan rasvan lisäyksestä.

Taulukossa 2 on erilaisia triglyseridikaavoja erilaisten vieraiden rasvojen toteamista varten. Seuraavien vierasrasvoryhmien toteamiseen voidaan käyttää yhteistä kaavaa: soijapapuöljy, auringonkukkaöljy, oliiviöljy, rapsinsiemenöljy, pellavansiemenöljy, vehnänalkioöljy, maissinalkioöljy, puuvillansiemenöljy ja hydrattu kalaöljy; kookosrasva ja palmunydinrasva; palmuöljy ja naudantali.

Koska myös vieraitten rasvojen triglyseridikoostumus vaihtelee, käytettiin jopa neljää erilaista saman vierasrasvatyyppin kokeellisesti mitattua triglyseridiarvojoukkoa. (Samaa vierasrasvatyyppiä koskevasta raja-arvoista epäsuotuisin otettiin huomioon (ks. taulukko 4).)

Seuraavalla "yleiskaavalla" saadaan yhtäläisen hyviä tuloksia kaikkien vieraitten rasvojen osalta:

$$- 2,7575 \cdot C26 + 6,4077 \cdot C28 + 5,5437 \cdot C30 - 15,3247 \cdot C32 + 6,2600 \cdot C34 + 8,0108 \cdot C40 - 5,0336 \cdot C42 + 0,6356 \cdot C44 + 6,0171 \cdot C46 = S$$

Mielivaltaisen vierasrasvayhdistelmän toteamista maitorasvassa koskevat laskelmat ovat osoittaneet, että vaikka esim. ihraa varten taulukossa 2 esitettyssä kaavassa kyseisen vieraan rasvan toteamisraja on alhainen (2,7 %), toteamisrajaltaan korkeammat rasvat kuten kookosöljy (toteamisraja 26,8 %), palmuöljy (12,5 %) tai palmunydinrasva (19,3 %) voidaan todeta ainoastaan, jos niitä on lisätty erittäin paljon maitorasvaan. Sama huomautus koskee muita taulukon 2 kaavoja.

Taulukko 2: Triglyseridikaavat erilaisten vieraitten rasvojen toteamiseksi maitorasvasta sekä S-arvojen keskihajonta (SD)

Kaava soijapapu-, auringonkukka-, oliivi-, rapsinsiemen-, pellavansiemen-, vehnänalkio-, maissinalkio-, puuvillansiemen- ja kalaöljyä varten

$$2,0983 \cdot C30 + 0,7288 \cdot C34 + 0,6927 \cdot C36 + 0,6353 \cdot C38 + 3,7452 \cdot C40 - 1,2929 \cdot C42 + 1,3544 \cdot C44 + 1,7013 \cdot C46 + 2,5283 \cdot C50 = S; SD = 0,38157$$

Kaava kookos- ja palmunydinrasvaa varten

$$3,7453 \cdot C32 + 1,1134 \cdot C36 + 1,3648 \cdot C38 + 2,1544 \cdot C42 + 0,4273 \cdot C44 + 0,5809 \cdot C46 + 1,2926 \cdot C48 + 1,0306 \cdot C50 + 0,9953 \cdot C52 + 1,2396 \cdot C54 = S; SD = 0,11323$$

Kaava palmuöljyä ja naudantalia varten

$$3,6644 \cdot C28 + 5,2297 \cdot C30 - 12,5073 \cdot C32 + 4,4285 \cdot C34 - 0,2010 \cdot C36 + 1,2791 \cdot C38 + 6,7433 \cdot C40 - 4,2714 \cdot C42 + 6,3739 \cdot C46 = S; SD = 0,81094$$

Kaava ihraa varten

$$6,5125 \cdot C26 + 1,2052 \cdot C32 + 1,7336 \cdot C34 + 1,7557 \cdot C36 + 2,2325 \cdot C42 + 2,8006 \cdot C46 + 2,5432 \cdot C52 + 0,9892 \cdot C54 = S; SD = 0,39897$$

Tuntemattoman rasvanäytteen määrittäystä varten on siten käytettävä kaikkia taulukon 2 kaavoja ja yleiskaavaa (2), jos on todennäköistä, että näyte on seos, jossa on maitorasvaa ja jotakin 14 vierasrasvasta tai jotakin kyseisten vierasrasvojen yhdistelmää. Jos määritettävän rasvanäytteen triglyseridiarvoja kaavoihin sijoitettaessa ainoastaan yhdessä viidestä kaavasta saadaan taulukon 3 rajojen ulkopuolella oleva S-arvo, kyse on todennäköisimmin muunnetusta maitorasvasta. Jos ainoastaan yksi taulukon 2 neljästä kaavasta osoittaa vierasrasvaa, lisätyn vieraan rasvan lajista ei voida tehdä päätelmiä.

Taulukko 3: maitorasvojen S-arvojen rajat

Kaava	S-arvon vaihteluväli
Soijapapu-, auringonkukka-, oliivi-, rapsinsiemen-, pellavansiemen-, vehnänalkio-, maissinalkio-, puuvillansiemen- ja kalaöljy	98,05 — 101,95
Kookos- ja palmunydinrasva	99,42 — 100,58
Palmuöljy ja naudantali	95,90 — 104,10
Ihra	97,96 — 102,04
Yleiskaava	95,68 — 104,32

Taulukossa 4 esitetään eri vierasrasvojen toteamisrajojen arvot 99 prosentin luottamustasolla. Ensimmäisessä sarakkeessa on vähimmäistoteamisraja taulukon 2 parhaita maitorasvakaavoja varten. Toisessa sarakkeessa ovat yleiskaavan toteamisrajat. Vaikka yleiskaavan toteamisrajat ovat jonkin verran korkeammat, hieman suurempien vierasrasvapitoisuuksien toteamiseen tarvitaan vain tätä kaavaa. Kaikilla kaavoilla voidaan todeta myös erilaiset vieraitten rasvojen yhdistelmät. Tietynlaisten vieraitten rasvojen triglyseridipitoisuuksien vaihteluväli ei vaikuta merkittävästi toteamisrajoihin.

Taulukko 4: vieraitten rasvojen lisäystä maitorasvaan koskevat toteamisrajat prosentteina 99 prosentin luettamustasolla

	Erilliset kaavat	Yleiskaava
Soijapapuöljy	2,1	4,4
Auringonkukkaöljy	2,3	4,8
Oliiviöljy	2,4	4,7
Kookosrasva	3,5	4,3
Palmuöljy	4,4	4,7
Palmunydinrasva	4,6	5,9
Rapsinsiemenöljy	2,0	4,4
Pellavansiemenöljy	2,0	4,0
Vehnänalkioöljy	2,7	6,4
Maissinalkioöljy	2,2	4,5
Puuvillansiemenöljy	3,3	4,4
Ihra	2,7	4,7
Naudantali	5,2	5,4
Hydrattu kalaöljy	5,4	6,1

Huomautus: S-vaihteluvälit on laskettu siten, että vieraan rasvan lisäysoletus tehdään ainoastaan, jos yksittäisten kaavojen rajat ylittävät (ks. taulukko 4).

9. Vieraan rasvan kvantitatiivinen määrittäminen

Seuraavan kaavan avulla saadaan kvantitatiivista tietoa vieraan rasvan pitoisuudesta maitorasvanäytteessä:

$$X (\%) = 100 \cdot \left| \frac{(100 - S)}{(100 - S_p)} \right|,$$

jossa X on tuntemattoman vieraan rasvan tai rasvaseoksen määrä maitorasvassa. Vieraan rasvan lisäämisen muuttama S-arvo saadaan sijoittamalla vierasrasva-maitorasvaseoksen triglyseridiarvot ylestriglyseridikaavaan. Jos maitorasvaan lisätään tuntematonta vierasta rasvaa, S_F :n arvoksi valitaan yleiskaavan eri vierasrasvoille tuottamien S-arvojen keskiarvo ($S_F = 7,46$). Hyviä kvantitatiivisia tuloksia kaikkia vierasrasvalisäyksiä varten saadaan myös käyttämällä palmuöljy-naudantalikaavaa (taulukko 2) ja keskiarvoa $S_F = 10,57$.

Jos vierasrasvan laji tunnetaan, edellä olevaan kaavaan on sijoitettava seuraavat S_F -arvot ja on käytettävä vieraan rasvan lajia vastaavaa taulukon 2 kaavaa.

Taulukko 5: eri vierasrasvojen S_F -arvot

Vieras rasva	S_F
Soijapapuöljy	8,18
Auringonkukkaöljy	9,43
Oliiviöljy	12,75
Kookosrasva	118,13
Palmuöljy	7,55
Palmunydinöljy	112,32
Rapsinsiemenöljy	3,30
Pellavansiemenöljy	4,44
Vehnänalkioöljy	27,45
Maissinalkioöljy	9,29
Puuvillansiemenöljy	41,18
Ihra	177,55
Naudantali	17,56
Hydrattu kalaöljy	64,12

10. Toteamismenetelmän soveltamisala

Edellä esitetty menetelmä soveltuu irtomaidon tutkimiseen ja perustuu maitorasvanäytteiden edustavuuteen.

Erittäin valikoiva toteaminen olisi mahdollista, jos edellä esitettyjä vastaavat kaavat edustavan maitorasvojen joukon osalta määritettäisiin kutakin maata varten erikseen.

Toteamismahdollisuudet olisivat erityisen suotuisat, jos edellä esitettyjä vastaavat kaavat edustavan maitorasvojen joukon osalta määritettäisiin kussakin maassa erikseen. Tällöin ei tarvita monimutkaisia tietokoneohjelmia, jos sovelletaan taulukossa 2 käytettyjä triglyseridihdistelmiä ja kertoimet määritetään uudelleen pienimmän neliösumman menetelmällä.

Kun käytetään taulukossa 3 olevia S-arvon vaihteluvälejä, kaavoja voidaan yleisesti soveltaa erityisissä ruokintaolosuhteissa, kun esimerkiksi on kyse aliruokinnasta tai lehmien ruokinnasta rehuhiivalla tai Ca-saippuilla. Kaavat voivat osittain tuottaa muunnettuun maitorasvaan viittaavia tuloksia ainoastaan äärimmäisissä ruokintaolosuhteissa (esimerkiksi rehuöljyjen runsas antaminen, Ca-saippuoiden runsas antaminen rehuvasvojen yhteydessä jne.).

Huomautus: Fraktioituneet maitorasvat tulkitaan yleensä muuntamattomaksi maitorasvaksi, jos muuntamista epäillään ainoastaan, kun raja-arvot ylittyvät. Kaavat osoittavat muuntamisen tapahtuneen ainoastaan, jos fraktioituneen maitorasvan rasvahappokoostumus on poikkeuksellinen (esimerkiksi kova fraktio, joka saadaan aikaan fraktioitaessa fyysikaalisen menetelmän korkeassa n. 30 °C:n lämpötilassa ja saannon ollessa alhainen [muutama prosentti] tai fraktioitaessa ylikriittisen CO₂:n avulla).

Maitorasvan fraktioituminen voidaan kuitenkin tunnistaa muilla menetelyillä kuten erottamalla pyyhkäisykalorimetrialla.

11. Menetelmän tarkkuus

Määritetään maitorasvaa käyttäen taulukon 2 kaavojen ja taulukon 3 S-arvoalueiden perusteella.

11.1 Toistettavuus

Ilmaistaan niiden S-arvojen erona, jotka on saatu kahdessa mahdollisimman lähekkäin tehdyssä määrittäyksessä, jotka tekee sama henkilö samaa menettelyä noudattaen samanlaisesta näyteaineistosta samoissa olosuhteissa (sama henkilö, samat välineet/laitteet, sama laboratorio):

Taulukko 6: eri kaavojen toistettavuusrajat (r)

Kaava	r
Soijapapu-, auringonkukka-, oliivi-, rapsinsiemen-, pallavansiemen-, vehnänalkio-, maissinalkio-, puuvillansiemen- ja kalaöljy	0,67
Kookos- ja palmunydinrasva	0,12
Palmuöljy ja naudantali	1,20
Ihra	0,58
Yleiskaava	1,49

11.2 Uusittavuus

Ilmaistaan niiden S-arvojen erona, jotka on saatu kahdessa eri aikaan tehdyssä määrittäyksessä, jotka tehdään eri laboratorioissa samaa menettelyä noudattaen samanlaisesta näyteaineistosta erilaisissa olosuhteissa (eri henkilö, eri välineet/laitteet).

Taulukko 7: eri kaavojen uusittavuusrajat (R)

Kaava	R
Soijapapu-, auringonkukka-, oliivi-, rapsinsiemen-, pellavansiemen-, vehnänalkio-, maissinalkio-, puuvillansiemen- ja kalaöljy	1,08
Kookos- ja palmunydinrasva	0,40
Palmuöljy ja naudantali	1,81
Ihra	0,60
Yleiskaava	2,07

11.3 Kriittinen ero

Toistettavuus- (r) ja uusittavuusrajojen (R) avulla voidaan laskea kriittiset erot kaikkia taulukossa 3 olevia S-arvojen vaihteluvälejä varten (kaksoismääritys). Vastaavat arvot ovat taulukossa 8.

Taulukko 8: kriittiset erot kaikkia triglyseridikaavoja varten

Kaava	vaihteluväli
Soijapapu-, auringonkukka-, oliivi-, rapsinsiemen-, pallavansiemen-, vehnänalkio-, maissinalkio-, puuvillansiemen - ja kalaöljy	97,43 — 102,57
Kookos- ja palmunydinrasva	99,14 — 100,86
Palmuöljy ja naudantali	94,91 — 105,09
Ihra	97,65 — 102,35
Yleiskaava	94,58 — 105,42

11.4 Tulosten hyväksyttävyys

Kaikki kahden desimaalin tarkkuuteen pyöristetyt triglyseridien C24, C26, C28—C54 sekä kolesterolin pitoisuudet on normeerattava tarkasti 100:aan.

Kaksoismäärityksen tulosten avulla tarkistetaan tulosten toistettavuus. Toistettavuusvaatimus täyttyy, jos kaikista viidestä triglyseridikaavasta yhdenkään antamien kahden S-arvon erotus ei ylitä taulukossa 6 esitettyjä r-arvoja.

Ihanteellisten kaasukromatografiaolosuhteiden ja erityisesti kolonnin laadun tarkistamista varten on varmistettava, että 10 määrittyskerran tuottamien pienimmän ja suurimman S-arvon erotus ei minkään viiden triglyseridikaavan osalta ylitä arvoa $x \cdot r$, jossa $x = 1,58$ [10 toistokertaa, ks. kirjallisuusviite (16)], eikä toistettavuuden raja-arvo r ylitä minkään taulukossa 6 olevan kaavan osalta.

12. Standardiviitteet

DIN 10 336: 1994	Nachweis und Bestimmung von Fremdfetten in Milchfett anhand einer gaschromatographischen Triglyceridanalyse
IDF Standard 1C: 1987	Milk, Determination of Fat Content — Röse Gottlieb Gravimetric Method
IDF Standard 16C: 1987	Cream. Determination of Fat Content — Röse Gottlieb Gravimetric Method
IDF Standard 116A: 1987	Milk-Based Edible Ices and Ice Mixes. Determination of Fat Content — Röse Gottlieb Gravimetric Method
IDF Standard 22B: 1987	Skimmed milk, Whey & Buttermilk. Determination of Fat Content — Röse Gottlieb Gravimetric Method

13. Viitteet

1. Commission of the European Communities: *Detection of foreign fats in milk fat by means of gas chromatographic triglyceride analysis*; Doc N:o VI/5202/90-EN, VI/2645/91.
2. Commission of the European Communities: *Control of butter fat purity of 100 different samples of different feeding periods From 11 EEC countries*; Doc N:o VI/4577/93.
3. Commission of the European Communities: *Consideration of results from the first, second, third, fourth, fifth and sixth EEC collaborative trial: Determination of triglycerides in milk fat*; Doc N:o VI/2644/91, VI/8.11.91, VI/1919/92, VI/3842/92, VI/5317/92, VI/4604/93.
4. Timms, R. E.: *Detection and quantification of non-milk fat in mixtures of milk and non-milk fats*. Dairy Research 47 295—303 (1980).
5. Precht, D., Heine, K.: *Nachweis von modifiziertem Milchfett mit der Triglyceridanalyse. 2. Fremdfettnachweis im Milchfett mit Hilfe von Triglyceridkombinationen* 41 406—410 (1986).
6. Luf, W., Stock, A., Brandl, E.: *Zum Nachweis von Fremdfett in Milchfett über die Triglyceridanalyse*. Österr. Milchwirtsch. Wissensch. Beilage 5, 42 29—35 (1987).

7. Precht, D.: *Bestimmung von pflanzlichen Fetten oder tierischen Depotfetten in Milchfett*. Kieler Milchwirtsch. Forschungsber. 42 143—157 (1989).
 8. Precht, D.: *Schnelle Extraktion von Milchfett*, Kieler Milchwirtsch. Forschungsber. 42 119—128 (1990).
 9. Precht, D.: *Schnelle gaschromatographische Triglyceridanalyse von Milchfett*. Kieler Milchwirtsch. Forschungsber. 42 139—154 (1990).
 10. Precht, D.: *Control of milk fat purity by gas chromatographic triglyceride analysis*. Kieler Milchwirtsch. Forschungsber. 43 (3) 219—242 (1991).
 11. Precht, D.: *Detection of adulterated milk fat by fatty acid and triglyceride analysis*. Fat Sci. Technol. 93 538—544 (1991).
 12. Precht, D.: *Detection for foreign fat in milk fat. I. Qualitative detection by triacylglycerol formulae. II. Quantitative evaluation of foreign fat mixtures*. Z. Lebensm. Unters. Forsch. 194 1—8, 107—114 (1992).
 13. Precht, D.: *"Gas chromatography of triacylglycerols and other lipids on packed columns"*, GRC Handbook of Chromatography: Analysis of lipids, blz. 123—138, Ed. K.D. Mukherjee, N. Weber, J. Sherma, CRC Press, Boca Raton (1993).
 14. Precht, D., Molkentin, J.: *Quantitative triglyceride analysis using short capillary columns*, Chrompack News 4 16—17 (1993).
 15. Molkentin, J., Precht, D.: *Comparison of packed and capillary columns for quantitative gas chromatography of triglycerides in milk fat*. Chromatographia 39 (5/6) 265—270 (1994).
 16. Stange, K.: *Angewandte Statistik, Erster Teil, Eindimensionale Probleme*, Springer-Verlag, Berlin, blz. 378 (1970).
-

LIITE III

VOIN AISTINVARAINEN ARVIOINTI

1. **Soveltamisala**

Tässä esitetyn voim aistinvaraisen arviointimenettelyn tarkoituksena on tarjota käyttöön yhtenäinen menetelmä, jota voidaan soveltaa kaikissa jäsenvaltioissa.

2. **Määritelmät**

Aistinvaraisella arvoinnilla tarkoitetaan tuotteen ominaisuuksien tutkimista aistielinten avulla.

Raadilla tarkoitetaan valittujen arvioijien ryhmää, jonka jäsenet tekevät työtään arvioinnin aikana itsenäisesti ja vaikuttamatta toinen toisiinsa.

Pisteytyksellä tarkoitetaan aistinvaraista arviota, jonka raati ilmaisee numeroasteikolla. Arvioinnissa on käytettävä virhenimikkeistöä.

Luokituksella tarkoitetaan pisteytyksen perusteella tehtävää laatuluokitusta.

Valvonta-asiakirjoilla tarkoitetaan asiakirjoja, joihin kirjataan kunkin ominaisuuden pistemäärä ja tuotteen lopullinen luokitus. (Valvonta-asiakirjaan voidaan merkitä myös tuotteen kemiallinen koostumus).

3. **Arviointihuone**

3.1 Järjestelyjen avulla on varmistettava, että ulkoiset tekijät eivät vaikuta arviointihuoneessa oleviin arvioijiin.

3.2 Arviointihuoneessa ei saa olla vieraita hajuja, ja huoneen on oltava helposti siivottavissa. Seinien on oltava vaaleat.

3.3 Arviointihuoneen ja sen valaistuksen on oltava sellaiset, että ne eivät vaikuta pisteytettävien tuotteiden ominaisuuksiin. Huoneessa on oltava asianmukainen lämpötilan säätö.

4. **Arvioijien valinta**

Arvioijan on tunnettava erityyppiset voit, ja hänen on oltava pätevä tekemään aistinvaraista luokitusta. Toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava arvioijan pätevyys säännöllisesti (vähintään kerran vuodessa).

5. **Raattia koskevat vaatimukset**

Raadissa on oltava pariton määrä arvioijia, kuitenkin vähintään kolme. Raadin jäsenten enemmistön on oltava toimivaltaisen viranomaisen työntekijöitä tai hyväksytyjä henkilöitä, jotka eivät ole meijeriteollisuuden palveluksessa.

6. **Kunkin ominaisuuden arviointi**

6.1 Aistinvarainen arviointi koskee seuraavaa kolmea ominaisuutta: ulkonäkö, kiinteyden ja maitto.

Ulkonäköllä tarkoitetaan seuraavia piirteitä: väri, silmin havaittava puhtaus, mahdollinen homekasvu ja irrallinen vesi. Irrallisen veden esiintyminen tutkitaan IDF-standardin 112A/1989 mukaisesti.

Kiinteydellä tarkoitetaan seuraavia piirteitä: kovuus ja levittyvyys

Voim kiinteyttä voidaan arvioida fysikaalisin menetelmin. Komission on tarkoitus yhtenäistää nämä menetelmät tulevaisuudessa.

Maittoon kuuluvat seuraavat piirteet: haju ja maku.

Huomattava poikkeama suositellusta lämpötilasta estää kiinteyden ja maiton luotettavan arvioinnin. Lämpötilan merkitys on keskeinen.

- 6.2 Kukin ominaisuus on arvioitava erikseen aistinvaraisesti. Pisteytyksen on oltava taulukon 1 mukainen.
- 6.3 Arvioijien voi olla aiheellista ennen varsinaisen arvioinnin alkua pisteyttää yhteisesti yhden tai useamman vertailunäytteen ulkonäkö, kiinteys ja maitto, jotta saavutetaan yhteinen arviointikäytäntö.
- 6.4 Hyväksymisen edellyttämät pistemäärät ovat seuraavat:

	Enintään	Vaadittu
Ulkonäkö	5	4
Kiinteys	5	4
Maitto	5	4

Jos vaadittua pistemäärää ei saavuteta, virhe on kuvattava. Kunkin arvioijan antama pistemäärä on kirjattava valvonta-asiakirjaan erikseen jokaisen ominaisuuden osalta. Tuote hyväksytään tai hylätään enemmistön päätöksen perusteella. Tuloksia, joissa kunkin ominaisuuden pistemäärät poikkeavat toisistaan enemmän kuin yhden pisteen verran, ei saisi esiintyä usein (enintään yhdessä näytteessä 20:stä). Muussa tapauksessa raadin johtajan on tarkistettava raadin pätevyys.

7. Valvonta

Raadin johtaja, jonka on oltava toimivaltaisen viranomaisen virkamies, vastaa yleisesti koko menettelystä; hän voi olla raadin jäsen. Hänen on allekirjoitettava kunkin ominaisuuden yksittäiset pistemäärät valvonta-asiakirjaan ja todistettava tuotteen hyväksyminen tai hylkääminen.

8. Näytteenotto ja näytteen valmistelu

- 8.1 — Puolueellisuuden välttämiseksi on suotavaa säilyttää näytteiden nimettömyys arvioinnin ajan.
— Raadin johtajan on tehtävä tämän edellyttämät järjestelyt ennen arvointia ja raadin jäsenten poissaollessa.
- 8.2 Kun aistinvarainen arviointi tehdään kylmävarastolla, näyte otetaan voikairalla. Jos arviointi tehdään muualla kuin kylmävarastolla, näytettä on otettava vähintään 500 g.
- 8.3 Arvioinnin ajan voin lämpötilan tulisi olla 10—12 °C. Suuria poikkeamia on vältettävä kaikin keinoin.

9. Nimistö

Katso taulukkoa 2.

Taulukko 1. Voin pisteytys

Ulkonäkö			Kiinteys			Maitto (haju ja maku)		
Pisteet	N:o (1)	Huomautukset	Pisteet (laatu-luokka)	N:o (1)	Huomautukset	Pisteet (laatu-luokka)	N:o (1)	Huomautukset
5		<i>Erittäin hyvä</i> ihanteellinen paras laatu (yhtenäinen, kuiva)	5		<i>Erittäin hyvä</i> ihanteellinen paras laatu (hyvin levittyvä)	5		<i>Erittäin hyvä</i> ihanteellinen paras laatu (ehdottoman puhdas, hienoin aromi)
4		<i>Hyvä</i> (2) ei ilmeisiä virheitä	4	17 18	<i>Hyvä</i> (2) kova pehmeä	4		<i>Hyvä</i> (2) (ei ilmeisiä virheitä)
3	1 2 3 4 5 6 7 8	<i>Tyydyttävä (lieviä virheitä)</i> irralista vettä epätasainen väri, kaksivä- rinen juovikas kirjava, marmoroitu väriläiskii öljyn erottumista liikaa värjätty huokoinen	3	14 15 16 17 18	<i>Tyydyttävä (lieviä virheitä)</i> lyhyt, hauras, mureneva paksu, salvamainen tahmea kova pehmeä	3	21 22 25 27 33 34 35	<i>Tyydyttävä (lieviä virheitä)</i> epäpuhdas vieras maku, sivumaku, jälki- maku hapan keitetyn maku, palaneen maku rehun maku kitkerä, karvas liian suolainen
2	1 3 4 5 6 10 11 12	<i>Huono (selviä virheitä)</i> irralista vettä juovikas kirjava, marmoroitu väriläiskii öljyn erottumista vieraita aineksia hometta liukenematonta suolaa	2	14 15 16 17 18	<i>Huono (selviä virheitä)</i> lyhyt, hauras, mureneva paksu, salvamainen tahmea kova pehmeä	2	21 22 23 25 32 33 34 35 36 38	<i>Huono (selviä virheitä)</i> epäpuhdas vieras maku, sivumaku, jälki- maku vanhan maku, hapan hapettuneen maku, metallin maku, rehun maku kitkerä, karvas liian suolainen ummehtunut, mädäntynyt kemikaalin maku
1	1 3 4 5 6 7 9 10 11 12	<i>Erittäin huono (voimakkaita virheitä)</i> irralista vettä juovikas kirjava, marmoroitu väriläiskii öljyn erottumista liikaa värjätty rakeinen vieraita aineita hometta liukenematonta suolaa	1	14 15 16 17 18	<i>Erittäin huono (voimakkaita virheitä)</i> lyhyt, hauras, mureneva paksu, salvamainen tahmea kova pehmeä	1	22 24 25 26 28 29 30 31 32 34 36 37 38	<i>Erittäin huono (voimakkaita virheitä)</i> vieras maku, sivumaku, jäki- maku juustomainen maku hapan hiivan maku homeen maku eltaantunut öljyinen, kalanmaku talinmaku hapettunut maku, metallin maku kitkerä, karvas ummehtunut, mädäntynyt maltaan maku kemikaalin maku

(1) Taulukko 2.

(2) Virheet, jotka mainitaan kohdassa "hyvä", ovat hyvin pieniä poikkeamia tavoitellusta laadusta.

Taulukko 2: Voin virhenimikkeistö

- I *Ulkonäkö*
1. irrallista vettä
 2. epätasainen väri, kaksivärinen
 3. juovikas
 4. kirjava, marmoroitu
 5. väriläiskää
 6. öljyn erottumista
 7. liikaa värjätty
 8. huokoinen
 9. rakeinen
 10. vieraita aineita
 11. hometta
 12. liukenematonta suolaa
- II *Kiinteytys*
14. lyhyt, hauras, mureneva
 15. paksu, salvamainen
 16. tahmea
 17. kova
 18. pehmeä
- III *Maitto (haju ja maku)*
20. aromiton, mieto
 21. epäpuhdas⁽¹⁾
 22. vieras maku, sivumaku, jälkimaku
 23. vanhan maku
 24. juustomainen
 25. hapan
 26. hiivan maku
 27. a) keitetyn maku
b) palaneen maku
 28. homeen maku
 29. eltaantunut
 30. öljyinen, kalan maku
 31. talin maku
 32. a) hapettuneen maku
b) metallin maku
 33. rehun maku
 34. kitkerä, karvas
 35. liian suolainen
 36. ummehtunut, mädäntynyt
 37. maltaan maku
 38. kemikaalin maku

⁽¹⁾ Tätä virhenimitystä on käytettävä mahdollisimman harvoin ja ainoastaan, jos virhettä ei voida kuvata tarkemmin.

LIITE IV

NÄYTTEENOTTO KEMIALLISTA JA MIKROBIOLOGISTA MÄÄRITYSTÄ SEKÄ AISTINVARAISTA ARVIOINTIA VARTEN

1. Kemiallinen tai mikrobiologinen määrittäminen

Voin määrä (kg)	Näytteiden vähimmäismäärät (> 100 g)
≤ 1 000	2
> 1 000 ≤ 5 000	3
> 5 000 ≤ 10 000	4
> 10 000 ≤ 15 000	5
> 15 000 ≤ 20 000	6
> 20 000 ≤ 25 000	7
> 25 000	7 + 1 näyte jokaista 25 000 kg:aa tai sen osaa kohden

Mikrobiologinen näyte on otettava antiseptisesti.

Enintään viisi 100 g:n näytettä voidaan yhdistää yhdeksi näytteeksi, joka määritetään perusteellisen sekoittamisen jälkeen.

Näytteet on otettava satunnaisesti erän eri kohdista ja testattava, ennen kuin voi saapua interventioelimen määräämään kylmävarastoon, tai saapumishetkellä.

Yhdistetyn voinäytteen valmistus (kemiallinen määrittäminen):

- Otetaan puhtaalla ja kuivalla voikairalla tai vastaavalla sopivalla välineellä vähintään 30 g:n voikairaus, joka pannaan näyteastiaan. Yhdistetty näyte voidaan tämän jälkeen sinetöidä ja toimittaa laboratorioon määritettäväksi.
- Laboratoriossa näyte lämmitetään avaamattomassa alkuperäispakkauksessa 30 °C:n lämpötilaan, kunnes toistuvasti ravistamalla saadaan aikaan homogeeninen, nestemäinen emulsio, jossa ei ole pehmenemättömiä kappaleita. Astian tulee olla vähintään puolillaan ja enintään kahteen kolmasosaan täytetty.

Kunkin voita interventioon tarjoavan valmistajan osalta on määritettävä vuosittain kaksi näytettä muun kuin maitorasvan toteamiseksi ja yksi näyte merkkiaineiden toteamiseksi.

2. Aistinvarainen arviointi

Voin määrä (kg)	Näytteiden vähimmäismäärä
1 000 ≤ 5 000	2
> 5 000 ≤ 25 000	3
> 25 000	3 + 1 näyte jokaista 25 000 kg:aa tai sen osaa kohden

Näytteet on otettava satunnaisesti tarjotun määrän eri kohdista 30—45 päivän kuluttua voin haltuunotosta, ja ne on luokiteltava.

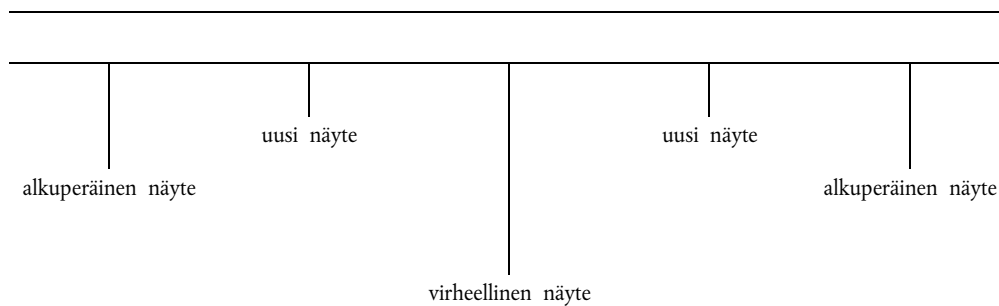
Jokainen näyte on arvioitava erikseen liitteen III mukaisesti. Näytteenoton tai arvioinnin uusiminen ei ole sallittua.

3. Ohjeet, joita noudatetaan näytteen ollessa puutteellinen:

a) Kemiallinen tai mikrobiologinen määrittäminen

- Jos määrittäminen tehdään erillisnäytteistä, sallitaan 5—10:tä näytettä kohden yksi näyte, jossa on yksi virhe, tai 11—15:tä näytettä kohden kaksi näytettä, joissa on yksi virhe. Jos näytteessä todetaan virhe, on otettava virheellisen näytteen molemmilta puolilta kaksi uutta näytettä, jotka tarkastetaan virheellisen ominaisuuden osalta. Jos kumpikaan näytteistä ei täytä vaatimuksia, virheellisen näytteen kummallakin puolella olevien kahden alkuperäisen näytteen väliin jäävä tarjotun voimäärän osa on hylättävä.

Hylättävä määrä, jos myös uudessa näytteessä ilmenee virhe

— Jos määrittäminen tehdään yhdistetystä näytteestä ja yhdistetty näyte on virheellinen yhden parametrin osalta, kyseisen yhdistetyn näytteen edustama osuus tarjotusta määrästä on hylättävä. Yhdistetyn näytteen osuus voidaan määrittää jakamalla tarjottu määrä osiin ennen näytteen ottamista satunnaisesti kustakin eri osasta.

b) Aistinvarainen arviointi

Jos näytettä ei hyväksytä aistinvaraisessa arvioinnissa, tarjotusta määrästä on hylättävä se osa, joka vastaa virheellisen näytteen kummallakin puolella olevien kahden näytteen väliin jäävää määrää.

c) Jos puutteita todetaan sekä aistinvaraisessa arvioinnissa että kemiallisessa tai mikrobiologisessa määrittämisessä, koko määrä hylätään.

—

LIITE V

KANSALLINEN LAATULUOKKA

- "beurre de laiterie; qualité extra; melkerijboter, extra kwaliteit", kun on kyse belgialaisesta voista,
 - "smør af første kvalitet", kun on kyse tanskalaisesta voista,
 - "Markenbutter", kun on kyse saksalaisesta voista,
 - "pasteurisé A", kun on kyse ranskalaisesta voista,
 - "Irish creamery butter", kun on kyse irlantilaisesta voista,
 - tuotettu yksinomaan maidosta saadusta sentrifugoidusta ja pastöroidusta kermasta, kun on kyse italialaisesta voista,
 - "Marque Rose" tai "Beurre de première qualité", kun on kyse luxemburgilaisesta voista,
 - "Extra kwaliteit", kun on kyse alankomaalaisesta voista,
 - "Extra selected", kun on kyse isobritannialaisesta voista, ja "premium", kun kyse pohjoisirlantilaisesta voista,
 - tuotettu yksinomaan maidosta saadusta sentrifugoidusta ja pastöroidusta kermasta, kun on kyse kreikkalaisesta voista,
 - tuotettu yksinomaan pastöroidusta lehmänmaidosta tai pastöroidusta lehmänmaidosta saadusta kermasta, kun on kyse espanjalaisesta voista,
 - tuotettu yksinomaan pastöroidusta lehmänmaidosta tai pastöroidusta lehmänmaidosta saadusta kermasta, kun on kyse portugalilaisesta voista,
 - "Teebutter" -luokitus, kun on kyse itävaltalaisesta laatuvoista,
 - "perinteinen meijerivoi/traditionellt mejerismör" -luokitus, kun on kyse suomalaisesta voista,
 - "Svenskt smör" -luokitus, kun on kyse ruotsalaisesta voista.
-

OIKAISUJA

Oikaistaan komission asetus (EY) N:o 2547/1999, annettu 2 päivänä joulukuuta 1999, sokerialan varastointikutannusten korvausmäärään sovellettavan erityisen valuuttakurssin vahvistamisesta marraskuusi 1999

(Euroopan yhteisöjen virallinen lehti L 308, 3. joulukuuta 1999)

Sivulla 4, liitteessä:

korvataan ilmaisu: "1 euro = 0,634023 Englannin punttaa"

ilmaisulla: "1 euro = 0,636913 Englannin punttaa".

Oikaistaan komission asetus (EY) N:o 2710/1999, annettu 20 päivänä joulukuuta 1999, yhteisön sekä Unkarin tasavallan, Puolan tasavallan, Tšekin tasavallan, Slovakian tasavallan, Bulgarian, Romanian ja Slovenian välisissä Eurooppa-sopimuksissa ja yhteisön sekä Bulgarian maiden välisissä vapaakauppaa koskevissa sopimuksissa määrätyn järjestelmän mukaisesti vuoden 2000 ensimmäisen vuosipuoliskon aikana käytettävissä olevien maito- ja maitotuotealan tiettyjen tuotteiden määrästä

(Euroopan yhteisöjen virallinen lehti L 327, 21. joulukuuta 1999)

Sivu 26, liite, Tšekin tasavaltaa koskeva CN-koodi:

korvataan: "0402 21 99"

seuraavasti: "0402 21 91".

Sivu 26, liite, Slovakian tasavaltaa koskeva CN-koodi:

korvataan: "0402 21 99"

seuraavasti: "0402 21 91".
